

Železovský spravodajca

93701@pobox.sk

IX. ročník, február 2008

Mestské noviny

cena: 10,- Sk

Z obsahu

Od mája bude mestská polícia v nepretržitej 24-hodinovej službe. Hovoríme s náčelníkom Jozefom Kováčsom.

3. str.

V tomto mesiaci uplynul presne rok odvtedy, čo vieter narušil strešnú konštrukciu telocvične maďarského gymnázia. Čo sa odvtedy stalo?

4. str.

Päť rokov pôsobí občianske združenie Blue Art v železovskej kultúre. Ako vidia členovia naše mesto a kultúru v ňom. Odpovedá Csaba Adamcsek

6. str.

Hlavný kontrolór zvolený nebol

Trináste riadne zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Železovciach (MsZ) dňa 31. januára bolo mimoriadne svojím rýchlym priebehom. Poslanci ukončili rokovanie v priebehu 2,5 hodiny po prerokovaní všetkých bodov programu. V úvode sa zaoberali voľbou hlavného kontrolóra. Prihlásila sa len jedna záujemkyňa, ktorú však zastupiteľstvo nakoniec nezvolilo. MsZ odsúhlasilo odpredaj nehnuteľnosti žiadateľovi, ktorý je už mnoho rokov ich užívateľom. Schválilo návrh zmluvy o budúcej zmluve o zriadení vecného bremena medzi Železnicami SR a mestom v súvislosti s predsavzatím vybudovať kanalizáciu na pozemku pri železnici. Časť pozemkov patrí Železničiam, ktoré súhlasili s vydaním stavebného povolenia s podmienkou, že sa v budúcnosti podpíše zmluva o zriadení vecného bremena. Poslanci sa zaoberali návrhom na vybudovanie mestského informačného systému – uceleného systému informačných tabúl na území mesta, ktorý aj schválili. Na základe vyžiadaných cenových ponúk mesto začalo rokovať v tejto veci so spoločnosťou Ardsystem, s.r.o., ktorej zástupca predstavil poslancom možnosti a termíny umiestnenia informačných tabúl v meste. Podľa neho je možné ich osadiť do konca marca. MsZ po prerokovaní žiadosti spoločnosti Nausika, s.r.o. o predĺženie nájomnej zmluvy na zariadenie laboratória odsúhlasili predĺženie nájomného vzťahu do konca tohto roka. Schválilo odpredaj prebytočného majetku mesta – osobného motorového vozidla Škoda Fabia Combi minimálne za cenu určenú znalcom. V rámci diskusie sa hovorilo o možnosti navrátenia kachľových pecí pochádzajúcich z kaštieľa do mesta, o došlých cenových ponukách na nové služobné vozidlo mesta a o osude garáží pri kotolni na Mierovej ulici, ktorá bude rekonštruovaná pre prechod na obnoviteľný zdroj energie. (ek)

Na januárovom zasadnutí mestského zastupiteľstva pristúpili poslanci k voľbe hlavného kontrolóra. Voľba sa uskutočnila tajným hlasovaním, pričom z 9 vydaných hlasovacích lístkov bolo platných 8, za zvolenie sa vyjadril iba jeden poslanec, ostatní boli proti. Zvoleniu bránili legislatívne nejasnosti, ktoré však sú záležitosťou okolitých obcí, v ktorých uchádzačka o tento post v Železovciach už pracuje ako hlavná kontrolórka.

Foto: (ek)

Ocenenie Najlepšia herečka pre Ági Gubíkovú

Železovčanka Ági Gubíková získala na 39. celoštátnej prehliadke maďarských filmov ocenenie za najlepší ženský herecký výkon, ktorý podala vo filme režiséra Attilu Tilla Panika. Vo filme stvárňuje úspešnú manažérku, ktorú zachváti panika, preto odchádza na liečenie. Touto rolou úspešne debutovala v Maďarsku, na Slovensku a v Česku už nakrútila niekoľko filmov, ktoré sa do kín dostanú v tomto roku. Vo filme Malé oslavy si zahrá s Bolekom Polívkom, vo filme Pokoj v duši s tiež Železovčanom Attilom Mokosom a v snímke Keep smiling sa predstaví po boku Milana Mikulčíka. Ági, aj touto cestou blahoželáme!

(ck)

Buduje sa mestský informačný systém

Mnohokrát už bolo poukázané v našom meste na potrebu priateľskejšieho prístupu k turistom či náhodným návštevníkom mesta. Jednou z podob tohto prístupu sú informačné smerové tabule na križovatkách, ktoré neznalým návštevníkom značne uľahčia orientáciu. Samospráva v snahe uspokojiť túto potrebu vykonala prieskum trhu a na základe vyžiadanych cenových ponúk začala rokovať s dodávateľom takýchto informačných tabúlí – spoločnosťou Ardsystém, s.r.o. Nové Zámky. Spoločnosť navrhla dve alternatívy dodávky; podľa prvej vybuduje potrebný počet informačných tabúlí, za čo mesto zaplatí úhradu, čím sa tabule dostávajú do jeho majetku. Druhá alternatíva počíta s vybudovaním mestského informačného systému. To znamená, že dodávateľ vybuduje tabuľový systém na vlastné náklady (a navyše 3 vitríny s mapou mesta určené na verejné priestranstvá, 3 informačné skrinky a 2 úradné tabule), zabezpečí správu, údržbu a prípadné opravy systému, mesto by na druhej strane partnerovi poskytlo po dobu trvania zmluvy (návrh je 10 rokov) do výhradného užívania reklamné plochy v meste za nájomné 10 000 Sk ročne. Poslanci na svojom ostatnom zasadnutí schválili tento variant, pretože zabezpečí jednak bezproblémovú odbornú starostlivosť o informačné tabule, jednak určitú jednoliatosť verejnoprospešných a komerčných tabúlí umiestnených v meste, čo prispieje k zlepšeniu celkového estetického obrazu Želiezoviec. Podľa vyjadrenia predstaviteľov firmy môžu byť smerové tabule osadené do konca budúceho mesiaca.

(ek)

Interpelácie v teórii a praxi

So zvedavosťou sme očakávali januárové zasadnutie Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach, aj pre predchádzajúce výmeny názorov medzi poslancami a primátorom v otázke oprávnenosti interpelácií v súčasnom systéme fungovania samosprávy. O tom, že otázka rezonuje skôr v teoretickej ako v praktickej rovine svedčí, že poslanci navrhli a odsúhlasili zaradenie bodu interpelácie do programu rokovania, avšak nik z nich nevyužil možnosť interpelovať.

Primátor Pavel Bakonyi: „Podľa rokovacieho poriadku je interpelácia otázka. Poslanec položí otázku, pričom je zadaná, komu ju môže smerovať: primátorovi, viceprimátorovi, prednostovi, koordinátorovi, riaditeľovi mestských podnikov a kolegom – poslancom. Nemôže byť neadresná, takže musí sa začínať asi takto - pýtam sa toho o toho o spôsobe vybavenia určitej veci, v akom je to štádiu a podobne. Je to teda dotaz na spôsob plnenia určitého uznesenia - ako sa plní a prečo práve tým daným spôsobom a nie inak. Aj z tohto je jasné, že to je nástroj opozičného poslanca, ktorý sa iným spôsobom nevie dostať k informáciám. To by mal poslanec pri interpelovaní preukázať, kde sa mu nepodarilo získať informácie. To, čo v minulosti prebiehalo v bode interpelácie, patrilo z veľkej časti do diskusie. Môže nastať paradoxná situácia, že poslanec v určitej veci bude interpelovať sám seba.“ Vzhľadom na tieto zaujímavosti budeme interpelácie sledovať s osobitným dôrazom

(ek)

Želiezovce – odkiaľ/kam

Nedávno uplynul rok od prvého zasadnutia nového mestského zastupiteľstva. O jeho činnosti sa už popisalo veľa. Väčšina vyjadrení poslancov a pána primátora v hodnotení našej doterajšej práce boli pozitívne. Ja som však v tejto otázke dosť zdržanlivý. Nie z dôvodu, že by som bol pesimista, ale skôr preto, že som realista. A snáď ani nie je podstatné, aký pocit z toho máme my, poslanci, ale dôležité je, či už náznaky k lepšiemu pociťuje väčšina Želiezovčanov. Je to totiž tak, že nám sa javí, že veľa rokujeme, navrhujeme a rozhodujeme, ale efekt sa „na ulici“ neprejavuje - zatiaľ ho nevidieť.

Aj o príčinách zlého stavu nášho mesta sa už veľa popisalo. Tu je potrebné jednoznačne priznať, že päťdesiatmiliónová „sekera“, zdedená po nemocnici a ďalšie „kiksy“ narušili normálne hospodárenie mesta a rok 2007 bol takpovediac hasením tohto stavu.

Nechajme teda už históriu na historikov, pozrime sa radšej do budúcnosti. Najprv ešte stručný úvod do deja: s troškou škripania, ale predsa, sa do života uviedla myšlienka primátora, aby mal každý poslanec na starosti určitú oblasť, úsek, v chode mesta. Je šťastím, že súčasní poslanci sú povolaním z takých rôznych oblastí, že myšlienka (aspoň v tomto volebnom období) má šancu fungovať. Premietnuté do praxe – mám na starosti oblasť hospodárstva a snažím sa zaoberať hospodárením a hospodárstvom – a zbytočne nezasahujem do oblastí ostatných poslancov.

Rád by som Vám teda zhruba načrtnol, ako sme na tom s hospodárením v našom meste.

Mesto Želiezovce hospodári v posledných rokoch zaokrúhlene so 100 miliónmi Sk ročne. (Znie to ako veľká suma, ale úplne tak to nie je). Ako sa peniaze dostanú do mestskej kasy? Zloženie príjmu veľmi zjednodušene a zaokrúhle-

ne vyzerá takto:

- a) približne 45 % tohto príjmu tvoria peniaze vyzbierané daňovými úradmi celého Slovenska, ktoré sú prerozdelené podľa kľúča na daný počet obyvateľov
- b) asi 15% príjmu pochádza z miestnych daní a poplatkov
- c) asi 10% sú príjmy z nájmov, z predaja nehnuteľností a správnych poplatkov
- d) asi 25% tvoria financie pre základné školy na území mesta.
- e) zvyšok príjmu môžu tvoriť napríklad úvery, ktoré si mesto zoberie, alebo rôzne dotácie, granty a pod.

A ako je to s výdavkami? Napríklad spomínané financie pre základné školy: výška tohto príjmu sa odvíja od počtu žiakov a mesto tieto príjmy nevie ovplyvniť. Takpovediac len „pretečú“ cez rozpočet – teda po častiach prídu od štátu a po častiach, v rovnakej výške prechádzajú na fungovanie škôl. Zo zvyšných cca. 75% príjmu žije správa mesta - splácajú sa úvery, platia sa úradníci, mestský policajti, udržiavajú sa budovy mesta, platia škôlky, vynášajú sa smeti, opravujú sa cesty, chodníky, osvetlenie, záujmové a športové organizácie, združenia dostávajú od mesta dotácie, udržiava sa knižnica, noviny a mnoho ďalších. Určitú časť príjmu mesto môže použiť na ďalší rozvoj.

Robilo tieto činnosti naše mesto dobre?

Ako teda ďalej? Ako to robiť lepšie? Čo urobiť, aby sme v priebehu niekoľkých rokov dali naše mesto do poriadku? Načo použiť financie, ak sa nájdu v rozpočte rezervy, alebo zoženú iné zdroje?

Schválne nebudem spomínať rozbiehajúce sa projekty na získanie financií napr. z fondov EÚ – o tom bude možno informovať niekto iný.

Podľa môjho názoru musíme na jednej strane efektívnejšie hospodáriť s tými prostriedkami, ktoré máme k dispozícii (prisnejšie sledovať a rozdeľovať financie do jednotlivých kapitol a kde sa dá, tam šetriť) a na strane druhej, pokúsiť sa do rozpočtu dostať viac peňazí. Ale ako? Pravdepodobne je to najnáročnejšia cesta, ale som presvedčený, že jedna z najlepších. Zvyšovať zamestnanosť na území mesta, vytvoriť nové pracovné príležitosti. Ak by sme vedeli vytvoriť 500 nových pracovných príležitostí, bolo by reálne, že by Želiezovce mohli mať o pár rokov opäť vyše 8. tis. obyvateľov. K tomu musíme získať 2-3. stredne veľkých investorov a zamestnať doma mladých, napríklad tých, ktorí odchádzajú za prácou do Maďarska. (Pre informáciu: v r. 1991 mali Želiezovce 8.373 obyvateľov, v r. 2005 už len 7.486). Zvýšenie počtu obyvateľov o 1000 by prinieslo priamo do kasy navyše 6 mil. Sk (podľa pravidiel rozpočtu vo vzťahu k počtu obyvateľov spomínaných v bode „a“). Na to sa samozrejme nabaľuje samotná výstavba firiem, výstavba bytov, domov pre zamestnancov – čo prináša ďalšie príjmy z miestnych daní. Zvýšenie počtu obyvateľov zvyšuje počet detí v školách a štát posieľa viac peňazí na školy. A keď je viac obyvateľov a majú väčšiu kúpnu silu, obchodníci môžu predávať lacnejšie, lebo predávajú viac tovaru. Taktiež môže byť mesto lepšie osvetlené a v uliciach môže byť viac strážcov zákona, čím sa zvýši poriadok a bezpečnosť. Zmení sa štruktúra obyvateľstva v prospech mladších a aktívnejších atď..... Sú teda posledné vety rozprávkou alebo skutočnosťou? Mojim cieľom je, aby to bola skutočnosť.

Peter Martosy

Mestská polícia bude v nepretržitej službe

Od začiatku februára sa Mestská polícia v Želiezovciach rozrastie o štyroch príslušníkov. Personálne zmeny sa mohli uskutočniť vďaka zmene v organizačnej štruktúre MsP, prijatej na mimoriadnom zasadnutí MsZ dňa 17. januára. Táto zmena je podľa náčelníka Jozefa Kovácsa hlavným predpokladom, aby mestská polícia mohla byť v nepretržitej službe. Na detaily sme sa spýtali náčelníka.

– Po mojom nástupe na post náčelníka som sa zoznámil s možnosťami mestskej polície a pracovným zaradením príslušníkov. Už pri uchádzaní sa o post náčelníka som požadoval zvýšenie počtu mestských policajtov, ak chce mesto zabezpečiť nepretržitú službu. Tento predpoklad splnilo mestské zastupiteľstvo prijatím novej organizačnej štruktúry mestskej polície, vďaka čomu sú 1. februára prijatí štyria noví mestskí policajti, teda MsP bude mať jeden plus 8 členov. Tak budeme môcť svoju prácu

vykonávať efektívnejšie. Reorganizácia si však vyžiada čas, nepretržitú službu plánujeme zaviesť od začiatku mája. Po

ného pohlavia. Má to svoje opodstatnenie. Niektoré záležitosti vedia riešiť ženy úplne inak a efektívnejšie ako muži,

u železničnej polície. Možno by bolo optimálne, keby ani jeden z policajtov nebol Želiezovčan, veď sú situácie, keď môžu byť osobné vzťahy s obyvatelstvom na príťaž.

Každý z 8 policajtov dostane svoj rajón, čím sa dostanú bližšie k ľuďom a budú môcť efektívnejšie riešiť vzniknuté problémy.

Pokročí sa v tomto roku s budovaním kamerového systému?

– V rozpočte je položka na ďalšie budovanie monitorovacieho systému, podľa prepočtov budeme môcť inštalovať dve nové kamery. Jedna bude umiestnená na križovatke pred kultúrnym domom, najvýhodnejšie miesto na inštaláciu druhej sa práve hľadá. Po inštalovaní aj štvrtej kamery bude opodstatnené aj zamestnanie obslužného personálu monitorovacieho systému.

Spracoval (ek)

tomto termíne bude v meste v službe policajt 24 hodín denne. V nasledujúcich mesiacoch absolvujú noví členovia vstupné školenie, špecializovaný kurz policajného minima.

Dosiahli sme, že mestská polícia má aj zástupkyňu než-

napríklad zákroky voči ženám či mladistvým. Druhým pozitívom je, že sme prijali dvoch „cudzincov“, teda príslušníkov, ktorí nie sú obyvateľmi mesta. Prichádzajú ako „hotoví ľudia“, majú totiž potrebnú kvalifikáciu, predtým pracovali

Návrat kachľových pecí?

Nie, nebudeme hovoriť o všeobecnom trende zariaďovania interiérov, ale o štyroch kachľových peciach, ktoré boli pred 15 rokmi odvezené z povaly Esterházyovského kaštieľa. V spolupráci s Pamiatkovým úradom SR ich previezol do hlavného mesta Ing. arch. Institoris s cieľom ich zrekonštruovania. Časti týchto pecí boli uložené v škatuliach v depozite jedného z bratislavských múzeí. Podľa viceprimátora Pavla Polku, ktorý o peciach informoval na januárovom zasadnutí mestského zastupiteľstva, jedna z pecí, ktorú svojho času zdobí orol, sa nachádzala v izbe, ktorú obýval Franz Schubert. Táto pec je zachovaná asi na 80%, zachoval sa aj orol, preto jej reštauráciou mesto môže získať majetok značnej historickej hodnoty. O termíne reštaurovania artefaktov a ich navrátenia na dôstojné miesto budeme čitateľov informovať. **(ck)**

Dočkáme sa kancelárie prvého kontaktu

Mestský úrad dosťava po malých, ale istých krôčikoch novú podobu. Koncom januára boli vymenené vstupné dvere na úrad, keď namiesto zastaraných zasklených vrat boli osadené moderné drevené europofilové konštrukcie. O krátky čas sa občania dočkajú aj kancelárie prvého kontaktu, ktorá sa v súčasnosti už organizačne pripravuje. Stránky mestského úradu budú vybavované v spojených kanceláriách na prízemí. V záujme toho sa kancelárie budú prerábať. Obyvateľov tam budú čakať úradníci vybavujúci miestne dane, evidenciu obyvateľstva, hotovostné príjmy a výdavky a matričné záležitosti. **(ic)**

Rekonštrukcia je potrebná...

Gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským čaká už rok na odpoveď ministerstva. Vietor vtedy poškodil strešnú konštrukciu telocvične, čo spôsobilo zatekanie do budovy. Jej stav sa zhoršuje zo dňa na deň, parkety sú prakticky zničené. Telocvična potrebuje okamžitú rekonštrukciu, inak schádza celá budova. Študentom a športujúcej verejnosti

zhodil plechovú strechu budovy. Okamžite sme volali hasičov a urobili sme fotodokumentáciu. Hasiči v rámci svojich možností zabezpečili strechu a okolie budovy.“

Prípád telefonicky nahlásili na odbor školstva Úradu Nitrianskeho samosprávneho kraja, kam zaslali aj fotografie. Vedenie školy zabezpečilo klampiara, aby

né aktivity nie sú vyčlenené prostriedky. Úrad NSK vyslal dvoch odborníkov, ktorí tiež zhodnotili škody na strešnej konštrukcii a vo vnútri budovy. Obaja sa vyjadrili v tom zmysle, že je potrebná úplná rekonštrukcia strechy telocvične, lebo opravy narušenej časti by problém riešili len dočasne. Konštatovali, že strecha je v takom stave, že

najbližší silnejší vietor by ju opäť poškodil. Nasledovalo opätovné zhodnotenie stavu znalcom a kalkulácia reálnych nákladov. „Znalec vyčíslil náklady rekonštrukcie strechy na 1 100 000 korún. Znalecký posudok s návrhom rozpočtu rekonštrukcie sme podľa príslušných predpisov poslali na odbor školstva úradu samosprávneho kraja. Ten našu žiadosť

vyjadrenie Úradu NSK nestavilo,“ hovorí riaditeľka.

Žiadosť bola podaná 8. februára 2007. Vedenie školy si uvedomovalo, že je potrebné problém riešiť okamžite, veď telocvičňu využívali študenti oboch miestnych gymnázií a popri nich na základe nájomnej zmluvy aj niekoľko športových klubov a skupiny obyvateľstva. „Od Ministerstva školstva SR sme žiadnu odpoveď dodnes nedostali, ani toľko, že naša žiadosť bola zaregistrovaná, ani to, že peniaze nedostaneme. Absolútne nič. A to je poburujúce. Po podaní žiadosti som sa s týždennou intenzitou telefonicky alebo osobne zaujímala o jej osud na krajskom úrade, ale nič som nedosiahla. Naša žiadosť sa na ministerstve stratila.

Niekoľko priateľov školy sa cez svoje kontakty snažilo pomôcť urýchliť riešenie na ministerstve, konkrétne v tejto veci zakročil aj László Szigeti. Pomôcť sa snažilo aj niekoľko Želiezovčanov, ani oni však nedokázali prelomiť túto bariéru. Odvtedy bola zničená aj časť parkiet. Pomohol nám primátor Želiezoviec, ktorý vybavil provízorne zakrytie poškodenej časti strechy.“

Táto plachta kryje časť strechy aj teraz, vďaka nej aspoň nezateká do budovy. Ministerstvo školstva aj po roku stále vytrvalo mlčí...

(pepo)

V časti, kde kvôli poruche strechy zatieklo, je podlaha úplne zničená.

Foto: (ck)

očividne chýba tento športový stánok. Spýtali sme sa riaditeľky gymnázia Kataríny Cserbovej, čo sa za rok vykonalo pre napravenie tohto stavu.

„Havária sa stala 1. februára minulého roka. Silný vietor

zhodnotil vzniknuté škody a možnosti opravy, ktorú chcelo zrealizovať okamžite. Klampiar vyčíslil náklady na 80 000 Sk. Riaditeľka o tom informovala ÚNSK a žiadala finančnú podporu, pretože v rozpočte školy na podob-

schválil, keďže uznal, že telocvičňa je v havarijnom stave a rekonštrukcia je nevyhnutná. Žiadosť bola posunutá na krajský úrad, ktorý ju poslal na ministerstvo školstva. Keďže išlo o privysokú sumu, bol potrebný súhlas ministerstva,

Riešenie problematiky vzťahov mesta a MŠK?

V prvej polovici minulého roka značne rezonovali nevyjasnené vzťahy medzi mestom a Mestským športovým klubom (MŠK). S cieľom riešenia bolo zvolané pracovné zasadnutie (ŽS, júl-august 2007, str. 5), na ktorom prítomní konštatovali, že príčinou už roky pretrvávajúceho problému je neexistencia alebo zmiznutie dokumentov upravujúcich vzájomné vzťahy. Zaznela požiadavka obnovenia registrácie na MV SR a podpísania zmluvy medzi mestom a MŠK o využívaní objektov, úprave a sprehľadnení finančných vzťahov.

Problém má riešiť nová koncepcia fun-

govania športových zariadení mesta, ktorú vypracoval referent životného prostredia Ing. Vojtech Kalló. Obsahuje opis športových zariadení aj infraštruktúrne zabezpečenie ich fungovania, podľa ktorého mesto zabezpečuje dodávku pitnej vody, vody na polievanie trávniku, elektrickej energie, plynu a odkanalizovanie areálu. Mesto prostredníctvom dvoch zamestnancov – údržbára a záhradníka zabezpečuje aj správu areálu, budov, športového ihriska a zelene, ktorá obsahuje zabezpečenie údržbárskych prác, kúrenie, kosenie zelene, polievanie, prípravu ihriska na futbalové

zápasy, zabezpečenie upratovania a udržiavania areálu v poriadku a čistote, pranie a výdaj dresov. Užívanie športových zariadení je zabezpečené zmluvou o výpožičke podpísanou na dobu určitú (do konca 2010), ktorou mesto športové zariadenie prenácha v bezplatnom užívaní občianskemu združeniu MŠK Želiezovce. MŠK môže na usporiadanie športového alebo kultúrneho podujatia poskytnúť športové zariadenia inej osobe. Dať ich do prenájmu však môže len na základe predchádzajúceho písomného súhlasu mesta.

(šh)

Valentínska kvapka krvi

V dňoch 14. februára až 7. marca 2008 organizuje Slovenský Červený kríž 13. ročník kampane na podporu bezpríspevkového darčovstva krvi – Valentínska kvapka krvi v spolupráci s Národnou transfúznou službou SR a hematologicko-transfúznymi oddeleniami nemocníc na celom Slovensku.

Cieľom Valentínskej kvapky krvi SČK je prilákať a motivovať najmä mladých ľudí a prvodarcov, aby sa stali novými členmi rodiny bezpríspevkových darcov krvi, spolu šíрили myšlienku darčovstva a tak pomohli zabezpečiť dostatok krvi pre rastúce potreby slovenského zdravotníctva. Ten, kto v rámci Valentínskej kvapky krvi bezplatne daruje krv, dostane po odbere valentínsku pohľadnicu a nálepku krvnej skupiny. Pohľadnicu môže potom venovať svojmu blízkemu a aj tým prispieť k šíreniu myšlienky darčovstva krvi. Zároveň je pohľadnica aj výzvou pre prijímateľa, aby sa tiež stal bezpríspevkovým darcom krvi a pomohol tak zachrániť ľudský život.

Všetci tí, ktorí sa zapoja do tohtoročnej Valentínskej kvapky krvi, darujú krv a vyplnia evidenčnú kartu bezpríspevkového darcu krvi SČK, budú zaradení do žrebovania o atraktívne ceny. Žrebovanie sa uskutoční 14. 3. 2008 na Ústrednom sekretariáte SČK v Bratislave. Veríme, že sa do Valentínskej kvapky krvi zapoja čo najviac ľudí, ktorí sú ochotní svojou „kvapkou krvi“ zachrániť ľudský život.

Odbery sa konajú vždy v utorok na HTO Levice (počas kampane to vychádza na 19. 2, 26. 2. a 4. 3.). Adresa: NSP Levice, SNP 19, 934 01 Levice, tel: 036/ 631 2804.

Andrea Seleštianska, Odbor projektov a marketingu, Slovenský Červený kríž

Harmonogram vývozu triedeného odpadu na I. polrok 2008

Zo Svodova a z Mikule v dňoch: 21. januára, 25. februára, 17. marca, 21. apríla, 19. mája a 23. júna.

Z ulíc Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vřbová, Školská, Štúrova, Jesenského, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cintorínska budeme odvážať v dňoch: 22. januára, 26. februára, 18. marca, 22. apríla, 20. mája a 24. júna.

Z ulíc kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Tržná, Petőfiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka budeme odvážať v dňoch: 23. januára, 27. februára, 19. marca, 23. apríla, 21. mája a 25. júna.

Z obchodov v dňoch: 24. a 25. januára, 28. a 29. februára, 20. a 25. marca, 24. a 25. apríla, 22. a 23. mája, 26. a 27. júna.

Mestský úrad Želiezovce, referát životného prostredia a rekreácie

Deň otvorených dverí – pre niektorých príležitosť na dobrý skutok

Marec znamená pre knihovníkov a knižnice na Slovensku tradične MESIAC KNIHY, ktorý je významný aj tým, že sa pripravuje a uskutočňuje viac podujatí s čitateľmi, používateľmi knižnice. V tomto roku organizujeme 3. marca Deň otvorených dverí, kedy sa počas výpožičných hodín môžu naši používatelia, čitatelia bezplatne zaregistrovať a využiť možnosť vypožičania si knižničných dokumentov bez poplatku.

V tomto roku – jubilejnom 60. výročí ustanovenia knižnice na území nášho mesta, vychádzame v ústrety aj tým „neporiadnejším“ čitateľom, ktorí si svoje povinnosti neplnili a tým porušili knižničný poriadok, t. j. majú doma knižničné knihy.

V tento deň – 3. marca – ich môžu vrátiť do MsK Želiezovce od 8. do 17. hodiny bez sankčného poplatku. Dúfame, že budú neporušené. Upozorňujeme, že „zameškané“ knihy môžu vrátiť aj poštou – balíkom, teda aj čitatelia z okolia sa môžu vyhnúť sankciám. Teraz teda majú možnosť urobiť dobrý skutok, pretože knihy so signatúrou a pečiatkou Mestskej knižnice Želiezovce nie sú ich osobným vlastníctvom a najmä potrebujú ich aj iní čitatelia, možno práve k ďalšiemu vzdelávaniu. Aby sme spomenuli aspoň iniciály tých „neporiadnych“: A.K. z Hronoviec, K.M. a A.B. z Pohronského Ruskova, K.Sz. z Veľkých Ludiniec, J.V. z Tekovských Lužian, G.K. a Y.Š. zo Želiezoviec. Ďakujeme v mene ostatných 1200 čitateľov.

Vaša knižnica

Gymnazisti mali deň otvorených dverí

Ukážkové hodiny nemeckého a anglického jazyka, prezentácia na dataprojektore, pohovor s rodičmi a deťmi – tak vyzeral deň otvorených dverí dňa 30. januára na Gymnáziu v Želiezovciach, presnejšie povedané, jeho 8-ročného štúdia. Prvýkrát sa však deň otvorených dverí vzťahoval aj na štvorročné štúdium.

„Bolo to na podnet rodičov a žiakov, pretože do štvorročného štúdia máme vždy dosť žiakov a nie je potrebné ho zviditeľňovať,“ – hovorí riaditeľ Mgr. Milan Bukoven a dodáva: „Okrem tej prezentácie som prítomných oboznámil s alternatívnym učebným plánom, ktorý sa na našej škole uplatnil už v r. 1998 a za tých 10 rokov sme už dosiahli isté výsledky. Zaujímali ich aj ďalšie záležitosti, napr. telocvičňa, školská jedáleň, výučba jazykov...“

Čo sa 8-ročného štúdia týka, účasť očakávania nenaplnila, zúčastnili sa rodičia z okolitých obcí, nie však zo Želiezoviec. Čo sa týka štvorročného štúdia, účasť bola nad očakávanie.

(šh)

Koniec dubov v Želiezovciach?

Majestátne staré a choré...Takto nejakto to vyzerá v chránenom areáli anglického parku Franza Schuberta v Želiezovciach, ktorý je zapísaný v Ústrednom zozname kultúrnych pamiatok SR.

Jedny z najvzácnejších, najstarších a najkrajších drevín v parku - duby umierajú.

Príčinou ich žalostného stavu je poloparazitický ker Imelovec európsky (*Loranthus europaeus*), ktorý sa veľmi rýchlo rozšíril na všetky duby a spôsobuje ich vysychanie. Imelovec je poloparazitická rastlina podobná imelu. Rastie však väčšinou iba na duboch. Na rozdiel od imela je v zime bez listov, plody sú žlté a najlepšie ich v korunke stromu rozoznáme práve v tomto období. Jeho negatívny vplyv na duby spočíva v tom, že svoje sacie korene zavrtáva do cievných zväzkov živých konárov, odkiaľ čerpá vodu a živiny v nej rozpustené. Silné-niekoľkoročné napadnutie imelovcom môže viesť k odumretiu väčšej časti koruny, až k úhynu stromu. Ak sa imelovec vyskytne na jednom strome, ľahko sa šíri ďalej. Jeho dozreté plody sú lepkavé, ľahko sa prichytia na nižšie položené konáre, alebo sú roznášané vtákmi. Naše dvestoročné duby majú spoločenskú hodnotu niekoľko stotisíc korún. Ich ekologická, biologická a estetická hodnota sa vyčíslit nedá.

To, čo rastie desiatky, či stovky rokov, je však po napadnutí imelovcom v priebehu niekoľkých rokov preč.

Pomôcť môže iba rázny zásah - opílenie celých mohutných konárov, čím však duby stratia svoju krásu a pôvab. Dúfajme však, že nestratia náš obdiv, záujem a starostlivosť a že tento radikálny prístup im dá šancu na obdiv aj o ďalších sto rokov, aby v ich korunách mohol vietor šepkať dávnu históriu o rode Esterházyovcov aj našim vnukom.

Gabriela Michlová

Blue Art: ...pre všetky generácie

Na jeseň bolo pol desaťročia, čo mladí ľudia v Želiezovciach založili občianske združenie Blue Art, ktoré sa v začiatkoch stalo slávne tým, že dokázalo zorganizovať divadelné predstavenia, ktoré úplne zaplnili, až preplnili hľadisko domu kultúry. Aktivizovalo sa aj v organizovaní podujatí Keep it Cool. Hovoríme s predsedom združenia Csabom Adamcsekom.

Päť rokov pôsobíte v treťom sektore. Aké zmeny, pokroky ste si všimli v oblasti jeho akceptácie a podpory v ostatných rokoch?

Pred rokom 2007 sa, žiaľ, nevytvoril dialóg medzi mestom a občianskymi združeniami na jeho území. Bolo to nešťastné obdobie, veď mesto tápalo vo vlastných možnostiach, hospodársky úspešné obdobia nasledovali stále kalnejšie, na posilnenie v oblasti kultúry sa nenaskytla možnosť. Štyri roky museli prejsť, aby sa aj v Želiezovciach zrodil úradný, nariadením stanovený systém grantov, ktorý zabezpečuje možnosť získania podpory od mesta na základe predloženého projektu. To je prvý krok, ktorý môže mesto urobiť pre organizácie pôsobiace na jeho území. Je základným faktom, že čím viac organizácií získa podporu, tým viac programov sa môže uskutočniť, čím sa obohacuje a spestruje život v meste.

V našom meste vzniklo v uplynulom období viac občianskych zoskupení. Ako pociťujete zmenu miestnych politických a spoločenských pomerov a ako tieto pomery ovplyvňujú vašu činnosť a činnosť ostatných občianskych združení. Premýšľate o partnerstve s niektorým z nich?

Naše združenie je apolitické. Osobne ma zarmucuje, že v Želiezovciach stále pretrvávajú myslenie na straneckej úrovni. Popri nutej činnosti je to druhý najväčší neuh. Mali by sme hľadať spoločné menovatele, majú pred očami prospech mesta a jeho občanov. Osočovanie, boje, stranecké trčovanie, vzájomné napádanie sa na miestnej úrovni ochromujú život v meste. Je to ako ručná brzda, ktorá sa ovláda oveľa ťažšie, než

by sme si to mysleli. Podanie ruky je dnes pre mnohých oveľa ľahšie ako zajtra. Občianske združenia vznikajú preto, aby uskutočňovali svoje ciele, plány. Novovznikajúce organizácie, ktoré poznám, dokazujú, že okrem vôle niečo urobiť je im vlastná aj vytrvalosť. Prajem im veľa úspechov v práci. Nebránime sa spolupráci s inými organizáciami. Naopak, považujeme za dôležité, aby organizácie pôsobiace v meste kooperovali na spoločných projektoch. Naše občianske združenie pripravuje na tento rok dva spoločné programy s miestnou organizáciou Csemadoku a občianskym združením Želiezovské hlasy. V budúcnosti môžu z tohto partnerstva vzniknúť ďalšie bohaté kultúrne podujatia.

Ktoré momenty v histórii občianskeho združenia Blue Art boli najdôležitejšie a kto najviac podporoval činnosť združenia?

Svoju činnosť sme začali v novembri 2002 s obrovským zánietením. Najdôležitejším cieľom bolo urobiť projekty, ktoré by posilnili kultúrny život v meste. Pri výbere programov sme mali vždy na zreteli, aby boli prijateľné pre všetky generácie. V prvých troch rokoch sme realizovali šesť podujatí v rámci projektu Divadlo v Želiezovciach, čo

bolo jedným z najdôležitejších momentov nášho združenia. Zorganizovali sme rad podujatí pred zaplneným hľadiskom. Popritom naše združenie od roku 2003 organizuje festival Keep it Cool, multikultúrne podujatie pre mladých. Organizovali sme aj početné výstavy obrazov, grafič a fotografií mladých železovských autorov. Pri týchto podujatiach sa vždy zide organizátorská skupina, ktorá pomáha združeniu v práci. Sú to mladí ľudia, ktorí v umení nevidia možnosť, ale túžbu. Samozrejme k tomu, aby sme uskutočnili podujatie, musíme vypracovať kvalitný projekt a dúfať, že bude podporený. Už roky nás podporuje Nitriansky samosprávny kraj a Národný kultúrny

fond v Maďarsku. V roku 2007 nás po prvýkrát podporilo aj mesto Želiezovce. Podporujú nás v neposlednom rade aj miestni podnikatelia, ktorí podporu kultúry v meste považujú za svoju srdcovú záležitosť.

Tradičným podujatím Blue Art je festival Keep it Cool. Nedávno ste sa na stránkach našich novín vyjadrili o tom, akým smerom by sa mohol rozvíjať ďalej. Vznikla odvtedy konkrétnejšia podoba tohto smerovania?

Začali sme s prípravami 8. ročníka festivalu. Najskôr sa obnovila webová stránka (www.keepitcool.sk). Návštevník stránky môže hlasovať za svojho favorita ako hlavnú atrakciu budúcoročného festivalu. Plánujeme podujatie rozšíriť na dvojdnové a zorganizovať ho pod holým nebom.

rok 2008 pripravujeme rozsiahly program. V spolupráci s Csemadokom by sme chceli prinavrátiť projekt Divadlo v Želiezovciach. Pripravujeme dvojdnový divadelný víkend. Naštartovali sme stránku www.kulturportal.sk - kultúrno-spoločenský internetový portál informujúci o aktuálnych programoch a správach. Po registrácii každý môže vyjadriť svoj názor, či už k nejakému podujatiu, bezpečnostnej situácii v meste, alebo k otázke túlavých psov. Je to virtuálny portál informujúci o Želiezovciach a kultúrno-spoločenskom živote mesta a regiónu. Bolo by vítané, keby čo najviac ľudí využilo možnosť registrácie a vyjadrenia názoru. Na jar pripravujeme divadelné predstavenie, na jeseň 8. ročník festivalu Keep it Cool.

S akými problémami musíte

v súčasnosti zápasiť pri realizovaní svojich plánov a aké vidíte možnosti na zlepšovanie podmienok pre občianske združenia?

Naším najväčším protivníkom je čas, nie je vždy účelné podujat sa na príliš mnohých vecí. Avšak, ak sme schopní každé tri mesiace pripraviť podujatie pre 200-300

záujemcov, vieme, že naša činnosť má opodstatnenie a urobíme všetko pre to, aby sme svoje plány uskutočnili. Je pozitívom zo strany mesta, že občianske združenia považuje za partnerov, majú na zreteli, že tieto organizácie svojou prácou podporujú mesto. Ovocie tejto vzájomnosti môže občanov mesta potešiť. Preto by bolo dobré, keby tieto vzťahy nevyhasli a keby sa vytvorila konštruktívnejšia komunikácia medzi samosprávou a organizáciami na území mesta. Nemôžeme zabúdať, že pred budúcnosťou musíme prežiť prítomnosť a to tak, aby sme o dvadsať rokov mohli byť na svoju minulosť hrdí.

Ďakujem.

Ladislav Levický

Alternatívou k tomu je možnosť, že by podujatie prebiehalo na viacerých miestach. Chceli by sme popri koncertoch, výstavách, grafiti, performance, prinavrátiť na festivaly aj alternatívne divadelné scény a amatérske filmy. Festival sme v štyroch prípadoch zorganizovali v miestnom kine. V roku 2007 pravdepodobne naposledy. Zriekneme sa možnosti zorganizovania 8. ročníka podujatia na akusticky najvhodnejšom mieste, aby sme aj týmto protestovali proti neudržateľnému stavu, ktorý panuje v okolí hlavného námestia.

S akými plánmi vchádzate do šiesteho roku svojej existencie? V oblasti plánov sme silnejší, ako v čase založenia v r. 2002. Na

Najväčšiu radosť mal pán primátor

Už sa v našom železovskom dekanáte stalo tradíciou, že medzi vianočnými sviatkami chodia deti z Hnutia kresťanských spoločenstiev detí (eRko) pod projektom Dobrá novina koledovať a tak ohlásiť radostnú zvesť Vianoc vopred prihláseným rodinám, aby takto pomohli deťom v Afrike. Z peňazí, ktoré Dobrá novina vyzbierala minulý rok, sa financovalo 25 rozvojových projektov v piatich afrických krajinách. Jednou z týchto krajín je Keňa. Tohoročná koleda vyniesla na Slovensku takmer 17 mil. Sk pre africké deti, ktoré trpia núdzou. Nemalou časťou aj naša farnosť prispela na tento účel. V roku 2008 sa z týchto peňazí budú financovať projekty na pomoc pre ľudí v núdzi v Sudáne, Keni, Ugande, Etiópii a na Madagaskare. Konkrétne ide o pomoc pre deti na ulici, znevýhodnené ženy a matky, chorých a podporu vzdelávania detí a

dospelých. Za doterajších 13 ročníkov koledníci Dobrej noviny vyzbierali 103 miliónov korún na 159 rozvojových projektov pre ľudí v deviatich afrických krajinách. Predposledný decembrový deň sa koledníci Dobrej noviny vydali aj do ulíc nášho mesta. Keďže bola nedeľa a na Mestskom úrade sa nepracovalo, rozhodli sme sa, že pána primátora prekvapíme doma, dúfajúc, že nás prijme. Na našu obojstrannú radosť sme ho našli doma aj s manželkou. Na tvári pána primátora bolo počas koledovania cítiť úprimnú radosť, čo v nás umocňovalo ešte viac pocit radosti z dobrého skutku. Naplnení touto radosťou sme odhodlaní v tomto projekte pokračovať aj v budúcich rokoch a takto aspoň čiastočne pomôcť pri zmierňovaní biedy deťom, ktoré sú na to odkázané.

Alžbeta Klenková, Želiezovce

Päť lekcií od bohatých

Nielenže majú viac peňazí. Ale míňajú ich, požičiavajú si ich a šetria spôsobmi, ktoré vám tiež môžu byť nápomocné.

Nie je isté koľko sa môže bežný človek naučiť od ľudí, ako je Donald Trump alebo George Soros. Môžeme obdivovať ich životný štýl alebo im závidieť ich bankové účty, ale málokto z nás sa im dokáže majetkom vyrovnáť.

Väčšina z nás však má šancu sa stať milionármi. Podľa prieskumu firmy Spectrem group z Chicaga, v r. 2004 počet domácností s likvidným majetkom vyše 1 milióna USD, bez zohľadnenia hodnoty domu vzrástol o 21 % na 7,5 milióna. Poučenie sa zo zvykov tejto vplyvnej skupiny ľudí nám môže byť v mnohom prospešné. Títo ľudia nielenže majú peniaze, ale správajú sa k nim ináč ako ľudia, ktorí sú na nižších stupňoch ekonomického rebríčka. Boháči sú naozaj iní.

1. Dávajú viac charite. Aj keď darovanie charitám prudko pokleslo medzi majetnými počas pádu burzy 2000-2001, domácnosti s majetkom 500 tis. a viac darovali 6 % zo svojich príjmov v r. 2004 a tí s majetkom 5 mln. a viac, venovali charite 6,1 % z príjmu. Ak to porovnáme s federálnym priemerom, ten je 2

%-tný, rodiny s príjmom pod 25 tis. darovali 4 %. „Máme klientov, ktorý sú vďační za úspech a radi sa oň podelia takýmto spôsobom,“ hovorí finančný poradca Ross Levin z Ediny, štát Minnesota.

2. Väčšinu tvoria podnikatelia. Približne 12 % amerických domácností vlastní alebo je čiastočných vlastníkov firmy. Podľa štatistiky Federal Reserve však z horných 10 % domácností až 41 % vlastní firmu. Hodnota firiem zaberá až 21 % majetku domácností s likvidným majetkom 500 tis. a viac. „Kedykoľvek máte super koncentrovanú pozíciu majetku v hodnote firmy či akcii, mali by ste mať obavy. Radíme klientom rozložiť si riziko a zmierniť ho inými investíciami,“ hovorí p. Collins z Irvine, štát Kalifornia.

3. Požičiavajú si strategicky. Majetní ľudia sú len o trošku menej náchylní si požičať než bežní ľudia. Ale ako si požičávajú, je to veľmi odlišné. Podľa Federal Reserve, najbohatších 10 % má o polovičku menej dlžôb na kreditných kartách (22,4 % voči 44,4 %), aj keď suma je približne rovnaká, okolo \$2.000. Bohatí majú aj menej splátok, napr. na auto (25,6 % voči celkovým 45,2 %). Čo však majetní majú často, je hypotéka, a to až 55,5

% domácností voči 44,6 %. Tak isto mávajú hypotéku na druhý dom, a to je 15 % oproti 4,7 % zvyšku populácie. Keďže úrokové sadzby sú dnes nízke, mnohí dávajú prednosť vkladaniu peňazí do iných investícií s vyššou návratnosťou.

4. Nemrhajú peniaze na autá. Priemerný milionár neinklinuje k vyhadzovaniu veľa peňazí na auto, aj keď cena automobilu predstavuje len zlomok jeho majetku. Podľa prieskumov cena auta horných 10 % bola \$25.400 v porovnaní s \$11.800 v ostatných domácnostiach. „Väčšina mojich klientov dáva prednosť domácim autám pred Range Roverom či Mercedesom,“ hovorí Mark Lamkin, finančný poradca z Louisville, Kentucky. „Väčšina žije bežným životom, hoci si môže dovoliť čokoľvek a kedykoľvek.“

5. Takmer vždy vlastní dom a často aj prenajímajú inú nehnuteľnosť. Takmer 95,8 % z nich vlastní dom oproti 67,7 % a 40 % z najbohatších vlastní aj nejaký druh nehnuteľnosti, ktorý prenajímajú oproti 11 % ostatnej populácie. Ale nehnuteľnosti nie sú hlavným jadrom ich majetku. Ich dom tvorí len 10 % majetku domácností s likvidnou hodnotou 500 tis., a ďalšie nehnuteľnosti len 7 %.

Investície sú jadrom.

Väčšina ich majetku sa však skrýva v investíciách do cenín.

- 46 % v akciách, dlhopisoch, menežovaných účtoch, privátnych dôchodkových účtoch, peňažných účtoch a hotovosti.
- 10 % v štátnych či firemných penzijných účtoch
- 6 % v poisťkách či annuitách

Od r. 2004 však štatistiky ukazujú, že majetnejší Američania cujú od vlastníctva nehnuteľností. Pomer domácností s majetkom nad \$1 milión, ktoré vlastnili ďalšiu nehnuteľnosť, ktorú prenajímali, v r. 2005 klesol na 44 % v porovnaní s 50 % v r. 2004. „Mnohí prehodnocujú svoj vzťah k nehnuteľnostiam. Tie sú príliš nadhodnotené a ľudia to spozorovali,“ hovorí p. Katz z Coral Gables, z Floridy.

Aj keď popísané štatistiky nie sú prelomové, sú cenným pohľadom na postoj najmajetnejších k peniazom. Buďte opatrní, riskujte strategicky, žite v hraniciach svojich možností a rozložte si majetok do rôznych investícií, ktoré vám prinesú rast. Nemusíte sa dostať na listinu Forbes 400 najbohatších ľudí sveta, ale môžete si vytvoriť plnohodnotnejší život.

Liz Pulliam

**Preklad Norbert PAUL,
nezávislý analytik**

Mladým doma a v zahraničí

Rozhovor s Andorom Kováčom, jedným z mnohých mladých, ktorý šli do zahraničia skúsiť šťastie. Za získavaním skúseností, učením sa jazyku a v neposlednom rade za peniazmi a lepším životom. Netradičný opis zážitkov.

Kedy si prvýkrát vycestoval do zahraničia?

– Bolo to po ukončení gymnázia, v lete 2004, keď som od júna do októbra pracoval vo Švajčiarsku.

Odišiel si z túžby po dobrodružstve alebo pre peniaze?

– Prišli vhod aj peniaze zarobené v zahraničí, veď vieš, že tu nenájdeš normálnu prácu a nebudem za 300 korún celý deň zbierať paradajky. Nevýhodou bolo, že prvé zamestnanie mi sprostredkovala agentúra, obrovská firma, ktorá sa stará o zabezpečenie prác v zahraničí s komplexným poradenstvom. V mojom prípade to bolo inak. Keď som zaplatil sprostredkovateľský poplatok, pol roka sa mi neozvali, až potom mi raz zavolali, že si môžem vyzdvihnúť víza – bol som poriadne prevkapatý.

Samozrejme, vycestoval som a ako to už býva, nikto ma nečakal. Našťastie som mal adresu a s mojou nemčinou, ktorá sa na mňa počas gymnaziálnych štúdií nalepila, som sa nestratil. Našiel som hľadané miesto nachádzajúce sa 1100 m nad morom. Bola to farma, kde bolo hlavnou činnosťou pestovanie jahôd a čučoriedok, ale práca bola aj v oblasti reštauračných, kuchynských, poľnohospodárskych i stavebných prác. Okrem mňa tam boli dvaja chalani z Nitry, ktorí mali silné nacistické črty a nenávideli Maďarov, jeden Čech a dve Poľky.

Čo bolo pre teba charakteristické? Vábilo ťa zahraničie alebo odpudzoval domov?

– Moja mama mi od desiatich rokov hovorievala, aby som vycestoval do zahraničia, aby som sa rozhlídal a videl, ako sa žije inde a nazbieral skúsenosti. Preto som odišiel.

Mala pravdu?

– Áno. Oplatilo sa.

Čo sa oplatilo?

– Pravdu povediac, ani nie peniaze. Môžem povedať, že tým, že som tam žil, som spoznal inú kultúru, správanie ľudí.

Aký bol tvoj švajčiarsky šéf?

– Keď som ho prvýkrát uvidel v zahnojovaných gumákoch, od prevkapatia som sa skoro posadil. Bol ako kúzelník Gargamel z rozprávky o Šmolkochoch.

Inak boli korektní. Ako som sa ja správal k nim, tak sa oni správali ku mne. Keď som si zodpovedne plnil úlohy, vážili si ma a dobre zaplatili. Minimálna mzda vo Švajčiarsku je okolo 100 000 korún, z toho nám strhli za bývanie a stravu. Krásne okolie a túry nám kompenzovali nepríjemnosti, keď sme napríklad museli zbierať jahody v daždi. Ale kde sa s tým nestretneme? Navyše sme dostávali príplatok za prácu v zlom počasí. Najviac však znamenali túry a to, že sme bezplatne mohli využívať autá a vďaka nadriadeným aj tankovanie bolo zabezpečené. Navštívili sme viac miest, videli sme toho veľa. Pochodili sme celé Švajčiarsko, ale boli sme aj vo Francúzsku a Taliansku.

Okrem Švajčiarska si pracoval aj v Anglicku. Kde sa ti páčilo viac?

– Vo Švajčiarsku som bol takmer

tri roky, takže jednoznačne Švajčiarsko.

Aké rozdiely medzi týmito štátmi boli najviditeľnejšie?

– Ak by som vo Švajčiarsku ťahal svoju peňaženku na niti, nikto by sa po nej ani neobzrel, v Anglicku je plno prisťahovalcov a tá anglická mentalita... Po Švajčiarsku ma to veľmi odstrašilo. Anglicko som opúšťal so zlými skúsenosťami. Faktom je, že z krajiny som mal možnosť vidieť

sa chystal na vysokú školu, ale rozhodol som sa na rozdiel od ostatných, že najprv si zarobím a potom skúsím výšku. Jeden môj priateľ mi poradil, aby som tam nešiel, kým to nechcem naozaj. On to urobil opačne. Myslí si, že som sa rozhodol správne. Nestratím nič, veď v 27-30 rokoch sa zjaví otázka, či už nie som príliš starý na to, aby som niekam išiel.

Na svoj koníček – hudbu – si v zahraničí nezanevrel?

– Nie! V Anglicku som si kúpil aj gitaru. Tam som nemal čas, ale vo Švajčiarsku som veľa nacvičoval.

Túžba po domove?

– Závisí od toho, s kým si vonku. Ako aj od toho, akých priateľov nechávaš doma. Mnohí sú takí, že nevedia čo so sebou, nepohnú sa z domu. Keby som bol taký typ, nezaujímal by ma nič, určite by som sa dodnes domov nevrátil. Bolo by mi úplne jedno, kde sa nachádzam. Našťastie nie som taký.

Rád som doma. Sú tu moji priatelia, blízki.

Kvôli čomu by si sa nechcel vracat'?

– Do Švajčiarska... ani neviem. Nevieť čo na to povedať. Do Anglicka kvôli tomu, že neviem príliš po anglicky. Je to pre mňa nepostačujúce. Základom pri práci v zahraničí je podľa možnosti ovládanie jazyka. Hneď sa k veciam staviaš inak, nie si vystrašený, si sebavedomejší a vieš si svoje záležitosti zariadiť. Z tohto pohľadu sa oplatilo vycestovať, naučil som sa ako-tak po anglicky.

Teda kvôli jazyku by si nešiel naspäť?

– Na prvý pohľad sa mi ľudia v Anglicku zdali ako čvarga. Príliš mnoho cudzincov, príliš mnoho prisťahovalcov. Príliš mnoho Poliakov. Ako by to už ani nebolo Anglicko. Ako keby už nemali vlastnú kultúru. Niekde je určite prítomná, ale ja som ju neza-

menej ako na predchádzajúcom pôsobisku, ale i tak ma Anglicko vôbec nepriťahovalo.

Mohol by si jednou vetou charakterizovať tieto krajiny?

– Anglicko je v porovnaní so Švajčiarskom preplnené, zapáchajúce a špinavé. Švajčiarsko je oproti Anglicku raj, fascinujúce.

Čo sa ti páčilo najviac? Kvôli čomu by sa oplatilo vrátiť tam?

– Do Anglicka len pre hudbu, hudobnú kultúru. Do Švajčiarska pre hory a prírodu.

Ako rozmýšľa Švajčiari?

– Ľudia si tam navzájom dôverujú. Pomáhajú si. Spoliehajú sa jeden na druhého a pomoc opätujú. To u nás podľa mňa chýba. V menších skupinách sa to určite vyskytuje, ale ja hovorím o celostátnych vzťahoch.

Usadil by si sa vo Švajčiarsku?

– Ja? Načo? Sám nie. Stačilo zahraničia. Už dávnejšie som

registroval. A Angličania sú pohľadní. Ak si Poliak, oplývajú. Ak si Slovák a rozprávaš sa s Poliakom, lebo mu trochu rozumieš, oplývajú aj teba. Keď som Angličanom povedal, že som Maďar, skrikli: Hungary, Hungary!

Ty ako Maďar žijúci na Slovensku, k akej národnosti sa hlásiš v zahraničí?

– Skôr k maďarskej. Maďarov poznajú všade. Poznajú ich kultúru, dejiny. Vo Švajčiarsku vedel každý, kto sú Maďari. Iba som sa usmieval, keď tamjšie noviny priniesli správu o činoch Slotu a Fica a kolegovia zo severného Slovenska by najradšej zaliezli pod stôl. Pritom ani sám presne neviem, čo som, lebo netvrdím o sebe ani to, že som Maďar, ani to, že som Slovák. Nehlásia sa k nám ani jedni, ani druhí.

Čo by si poradil tým, ktorí sa chystajú ísť pracovať do zahraničia?

– Ak ide sám, nech ovláda jazyk, pretože si vie vybaviť prácu a nemá problém. Ak pôjdu štyria, mali by sa mať radi. Najdôležitejší je však jazyk, bez neho sa stratíš. Ale samému nie je dobré ísť ani tak.

Čo ti dalo zahraničie?

– Skúsenosti. Najmä preto, že prvýkrát som išiel sám. Ale záleží na tom, kam sa človek dostane. Ak by sa mi prvý polrok nevydaril a dostal by som sa medzi nejakých „atómových sedliakov“, možno sa von už nikdy nevrátim.

Aké sú hlavné negatíva dlhšieho pracovného pobytu v zahraničí?

– Vo všetkom sa môžeš spoliehať iba na seba. Si úplne sám.

Ak človek strávi dlhší čas v zahraničí, určite sa mu zmení pohľad na svet?

Aké máš s tým skúsenosti?

– 4–5 mesiacov v zahraničí ti otvorí oči, poskytne iný pohľad

na veci. V našom mestečku, v tomto krásne usporiadanom špinavom hniezdočku, všetko upadá. Zistil som, že predstavitelia môjho ročníka, plus–minus 3–4 roky, zostali na úplne rovnakom stupni záujmov. Česť výnimkám, veď, samozrejme, aj tých je veľa. Lenže mnohých nezaujíma nič. Mysleť mladých je úplne retardovaná, najdôležitejšie pre nich sú drogy. A za týmto svojim vyhlásením si stojím! Všade sú problémy s drogami, ale tu iba každý plače. Plačeme, aby konečne zmizli stopy komunistov a podobne zmýšľajúcich, aby bolo konečne lepšie. Ale od čoho tu bude lepšie? Pozrieme sa na 15-ročnú mládež Želiezoviec po tom, ako vyšňupali tri čiarky pika (piko = pervitín – výťažok amfetamínu), tak od toho nám nebude lepšie. Ľudia tu nekonajú rozumom.

Ako ďalej?

– Zunovalo sa mi to. Takmer tri roky na jednom mieste. To by ani nebol ten najväčší

Netreba cestovať 2000–2500 kilometrov, aby som sa presadil. Ak niekto chce, vie sa presadiť aj doma.

Po pol roku, keď sa vraciaš, ako vidíš naše mesto? Rozvíja sa?

– Vidím, že výmole sú vyplnené štrkom... Zdá sa, akoby mesto zastalo. Alebo akoby napredovalo len veľmi pomaly.

Mal si podobne radikálne názory aj predtým, ako na teba začalo vplývať zahraničie?

– Vycestoval som preto, lebo mi to tu už nevyhovovalo. S tunajšími ľuďmi však udržiavam dobré vzťahy a tak to bolo vždy.

Ako vidíš budúcnosť mesta?

– Musia vzniknúť pracovné príležitosti. Ak bude práca, ľudia budú šťastnejší. Budú sebavedomejší a optimistickejší. O mládeži nehovorím, lebo osemdesiat percent z nich sa zaujíma len o drogy, trávu, pijatiku a podobne.

Stal by si sa primátorom Želiezoviec?

– Určite je veľmi ťažké posadiť sa do toho

kresla, ktoré iní po dlhé roky len využívali. Považujem za šťastné pokusy o opätovné naštartovanie SES-ky, veď ľudia dôverujú jedinému: práci. Ak majú prácu, majú všetko. Nemôže ísť každý do zahraničia za lepším životom.

A Želiezovce?

– Gumený čln.

Gumený čln?

– Gumený čln v stojatej vode.

Niekedy ho nafúknu, niekedy

ho vypustia, ale

stále si len tak pláva. Je.

Ďakujem za rozhovor

(pepo)

problém, vládol by som ďalej, ale už ma to nezaujíma. Prišiel som na to, že aj doma sa dá zarábať s trochou rozumom.

Obvodné kolo Šalianskeho Mat'ka

Dňa 10. januára 2008 sa na ZŠ s vyučovacím jazykom slovenským v Želiezovciach konalo obvodné kolo súťaže v prednese povestí - Šaliansky Mat'ko. Žiaci, ktorí postúpili zo školských kôl mesta a územia obvodu, prednášali povesti, ktoré sa viažu na náš rodný kraj, alebo také, ktoré si vybrali a ich srdcu boli najbližšie.

Celé podujatie sa nieslo v znamení J. C. Hronského, zakladateľa slovenskej povesti pre deti a mládež. Zmyslom súťaže je zdokonaľovanie a cibrenie sa v materinskom jazyku prostredníctvom umeleckého prednesu a zároveň spoznávanie histórie, kultúrnych, prírodných i nárečových vlastností nášho regiónu a regiónov celého Slovenska.

Hlavným organizátorom je Matica slovenská – miestny odbor v Šali, kde každoročne ocenia najlepších recitátorov. Z povestí nášho regiónu spomenieme 77 povestí spod slovenskej brány spisovateľa Andreja Chudobu, Tekovské a Hontianske povesti Jozefa Melichera, ako aj tvorbu zberateľov a spisovateľov Antona Habovštiaka, Márie Ďuričkovej, Jozefa Horáka, Ruda Morica, Štefana Moravčíka a iných.

Porota ocenila tohto roku hlavne výber povestí, kde deti využili nevyčerpatelnú studnicu slovenských povestí. Zreteľa hodná bola aj kvalita prednesu.

V troch kategóriách bolo takéto umiestnenie:

1. kategória (2. a 3. ročník ZŠ) 1. miesto Laura Drevaňová, ZŠ Tekovské Lužany, 2. miesto Jarmila Hrašková, ZŠ Želiezovce, 3. miesto Linda Szabóová, ZŠ P. Ruskov

2. kategória (4. a 5. ročník) 1. miesto Kamil Gulai, Gymnázium Želiezovce, 2. miesto Pamela Mundlová, ZŠ Čaka, 3. miesto Lea Ridegová, ZŠ Želiezovce

3. kategória (6. a 7. ročník) 1. miesto Dominika Napová, ZŠ Želiezovce, 2. miesto Zuzana Hančinová, ZŠ Čaka, 3. miesto Veronika Jurášková, ZŠ Želiezovce

Podakovanie patrí už dlhoročnému sponzorovi nášho Šalianskeho Mat'ka - pani Soni Šuranskej a firme REKOMONT-UNI s.r.o. Želiezovce, prostredníctvom ktorej víťazi dostali hodnotné knižné odmeny. Prajeme im úspech aj na okresnom kole.

*Želiezovské spomienky***Katolícky dekan Štefan Mészáros**

Vo všeobecnosti učiteľia a farári mali v spoločnosti odjakživa na občanov tej ktorej usadlosti dôležitý, na povedomie až dominantný vplyv. Jednou z mimoriadne vplyvných osobností bol aj katolícky dekan Štefan Mészáros. Narodil sa 29. apríla 1905 v obci Malá Budafa, zomrel v Želiezovciach 16. januára 1958. V našom meste pôsobil v duchovnej sfére od roku 1927, najprv ako kaplán vedľa farára ThDr. Vincenta Feketeho. Od septembra 1931 až do svojej smrti v našom meste vykonával svoju duchovnú službu mimoriadne svedomito farár, neskôr dekan. Svoje štúdiá absolvoval v Bratislave, Komárne a ukončil v Trnave. Krátky čas pracoval ako kaplán v obci Michal na Ostrove.

Už svojim zjavom, šarmom, vyrovnanosťou a láskavým pohľadom, vytváral okolo seba po dlhé roky pokoj, zmier a pohodu. Niekoľko generácií Želiezovčanov na neho do dnešného dňa spomína s neobyčajnou úctou. A to od jeho smrti uplynulo už 50 rokov. Bol to mimoriadne aktívny a rozhľadený človek vo sfére duchovnej, ale svetskej. V predvojnových mierových rokoch jeho fara často vítala hostí aj z okolitých farností. Niekoľkokrát sa u neho zastavil na obede aj biskup ThDr. Pavol Jantausch z neďalekých Levíc, katolícka kapacita Teodóz Niszler, ale aj politik János Esterházy, ktorý bol mimochodom v 30. rokoch minulého storočia popredným členom predstavenstva cukrovaru v Pohronskom Ruskove. Dekan Mészáros bol aktívnym členom vtedajšej Krajinskej kresťansko-socialistickej strany, neskôr vstúpil do miestnej Maďarskej zjednotenej strany, kde bol čestným miestnym predsedom. Zaoberal sa aj kultúrnym životom železov-

skej mládeže. Bol členom rôznych miestnych kultúrnych organizácií, od divadelného zoskupenia či

a bol jej členom. Pozorne sledoval politické zmeny a mal jasný a vyhranený názor. Toto potvrdzuje aj

Na snímke učiteľ Eugen Nemes, Štefan Mészáros a Mária Nemesová, rod. Királyová

miestneho spevokolu. Aktívne pracoval vo vedení oblastného Červeného kríža i spolku Spotrebných družstiev. V kultúrnom zariadení „Beseda“ pri krčme u Štefka založil premietaciu spoločnosť

malá príhoda, ktorú mi prerozprával Ľudovít Molnár (nar. 1914), ešte i dnes žijúci na Veľkom Dvore. Má síce už 94 rokov, no spomína, ako sa na jeseň v roku 1943 vo vojenskom oblečení vracal na dovolenku z bojov pri Done. Zo železovskej stanice sa pešo pustil navštíviť svojich blízkych, keď ozadu spozoroval prichádzajúci konský záprah. Za kočišom spoznal železovského dekana. Koč sa zastavil a dekan sa ponúkol, že ho zvezie po Veľký Dvor, pretože šiel na výučbu náboženstva do Nýroviec. Unavený vojak svižne naskočil na miesto vedľa kočiša, no už po 2 minútach, keď rozprával, že sa práve vracia z ruského frontu, dal dekan koč zastaviť a prikázal vojakovi prísadnúť si k nemu dozadu. Farár vojaka niekoľko krát v rozhovore zastavil s upozornením:

- Synak, nie propagandu hovor, ale tvrdí realitu...

- Pán dekan, veď za pravdu, ktorú vám poviem, môžem dostať aj gulku.

- Nie, nie synak, mne hovor len pravdu, akoby si sa spovedal...

Azda najväčšiu statočnosť preukázal pán dekan vďaka jeho schopnosti úspešne vyjednávať. Stalo sa, že začiatkom januára 1945 nemeckí dôstojníci umiestnení v Želiezovciach, keď tu stála frontová línia, dali pokyn, aby Želiezovčania niekoľko dní vykonávali pomocné výkopové práce pri Hrone. Denne niekoľko starších mužov s lopatami a čakanmi upravovalo zákopy. Práce prebiehali bez problémov, až kým nemecký dôstojník jedného dňa nezbadal poprerezávané poľné telefónne vedenie popri zákopoch. Štrnásť Želiezovčanov zatkli a zadržali v dnešnej starej telocvični maďarskej školy. Hrozila im dokonca poprava. Len vďaka dekanovi Mészárosovi a jeho niekoľkodňovému osobnému vyjednávaniu s nemeckými dôstojníkmi, boli nakoniec prepustení. Azda aj pre túto udalosť sa po jeho smrti na jeho pohrebe v obci Kisbudafa zúčastnila mimoriadne početná skupina železovských veriacich. Pozitívna duchovno-morálna stopa dekana Mészárosa je v našom meste citelná až dodnes...

Pavel Polka

Trieda rímsko-katolíckej školy v Želiezovciach v roku 1931. Zaujímavosťou fotky sú bosonohé deti.

Želiezovskí šachisti v strede tabuľky

Máme za sebou polovicu súťažného obdobia šachových družstiev. Naše A mužstvo má už za sebou 6 zápasov. Začali sme rozpačitou remízou 4/4 s KOS YMCA Nitra B, po ktorej sme presvedčivo vyhrali 6/2 nad KŠC Komárno E. Zdalo sa, že štart sa vydaril. Nasledovala však tesná prehra 3,5/4,5 s Dvormi nad Žitavou a ďalšia s takým istým pomerom s Lokomotívou Šurany C. Potom sme vyhrali nad ŠK Veľký Kýr v pomere 5/3. Zaujímavosťou tohto zápasu bolo to, že sme nastúpili oslabení o jedného hráča. Posledný doterajší zápas, ktorý sme už odohrali v plnej sile, sa skončila remízou s vedúcim družstvom tabuľky – CCVC Domino Nitra C. Nuž, lepí sa nám smola na figúrky. V tomto roku máme niekoľko nepozorných hráčov, ktorí prehrávajú aj jasne vyhrané partie a ten bod potom v konečnom výsledku chýba. Zatiaľ bez prehry je Ing. František Memersheimer a Ing. Árpád Nagy.

Nášmu B mužstvu sa v tomto roku zatiaľ darí. V poslednom dvojkoľe vyhrali 4/0 nad Dvormi nad Žitavou a 2,5/1,5 nad Komárnom. Podrobnejšie informácie prinesieme najbližšie.

Iné správy a súťaže jednotlivcov

S potešením môžeme konštatovať, že v meste po dlhšej dobe máme znova šachový krúžok. Funguje na ZŠ s VJM pod vedením pána učiteľa Kotelesa. Žiaci úspešne zvládli základný kurz a už sa pripravujú na šachové testy. V decembri sa uskutočnil aj

turnaj o titul šachového majstra školy. Na ZŠ s VJM sa 20. decembra uskutočnil už 4. ročník tohto turnaja. Zúčastnilo sa ho 16 žiakov rozdelených do štvoríc. Hralo sa systémom každý s každým na dve kolá, kde prvé kolo bolo triediace a druhé finálové. Do prvej štvorky sa prebojovali s plným počtom bodov (3): Zsolt Németh, Ákos Gubík a Géza Kovács.

K nim sa s 2,5 bodmi pripojil Sándor Fóthy. Títo hráči hrali potom vo finálovej skupine o poradie na prvom až štvrtom mieste.

Na štvrtom mieste skončil s 0,5 bodom Sándor Fóthy. Na treťom

mieste skončil s 1,5 bodmi Géza Kovács. Na prvých dvoch miestach s 2 bodmi skončili Németh a Gubík. Oni si potom zahráli ešte jeden rozhodujúci zápas s opačnými farbami. Zvítazil a majstrom školy sa stal Ákos Gubík. Víťazi boli odmenení vecnými cenami, ostatní perom na pamiatku od pána riaditeľa Karola Pólyu. Sprievodnou akciou turnaja bola ukážka logických hier, ktoré si žiaci samozrejme mohli aj vyskúšať, a to hexašach, othelo a tantrix.

Hráči nášho šachového klubu sa v januári zúčastnili 10. ročníka Turnaja o putovný pohár starostu obce Čaka. Vyhral Galla z Dvorov nad Žitavou, náš najlepším hráč Ľudovít Cúth skončil na treťom mieste. Všetkým víťazom gratulujeme.

MJ

Tabuľka po šiestom kole - A družstvo

1. KOS-YMCA Nitra B	4	1	1	13	27,5
2. ŠK Termal Podhajska B	4	1	1	13	26
3. CCVC Domino Nitra C	3	2	1	11	27,5
4. ŠO Lokomotiva Šurany C	3	2	1	11	26
5. ŠK Veľký Kýr	3	1	2	10	25
6. ŠK Bašta Nové Zámky D	3	1	2	10	25
7. ŠK TJ Slovan Želiezovce	2	2	2	8	26
8. KŠC Komárno F	2	2	2	8	25
9. ŠK Pribeta	2	2	2	8	23
10. ŠK Dvory nad Žitavou	2	0	4	6	20,5
11. KŠC Komárno E	1	0	5	3	10,5
12. ŠO EuroPRESS Bátorové Kosihy C	0	0	0	0	17

FUTBAL

Rozpis jarných zápasov

Oblasťné majstrovstvá - dospelí

- 16. kolo, 16. 03. H. Kľačany – Želiezovce
- 17. kolo, 23. 03. Želiezovce – Čajkov
- 18. kolo, 30. 03. N. Dedina – Želiezovce
- 19. kolo, 06. 04. Želiezovce – Plášťovce
- 20. kolo, 13. 04. D. Pál – Želiezovce
- 21. kolo, 20. 04. Želiezovce – Žemberovce
- 22. kolo, 27. 04. P. Vozokany – Želiezovce
- 23. kolo, 01. 05. H. Turovce – Želiezovce
- 24. kolo, 04. 05. N. Tekov – Želiezovce
- 25. kolo, 11. 05. Želiezovce – Šarovce
- 26. kolo, 18. 05. Kozárovce – Želiezovce
- 27. kolo, 25. 05. Želiezovce – S. Tekov
- 28. kolo, 01. 06. Podlužany – Želiezovce
- 29. kolo, 08. 06. Želiezovce – Tlmače
- 30. kolo, 15. 06. Levice – Želiezovce

Dorast, V. liga – východ

- 16. kolo, 16. 03. Marcelová – Želiezovce
- 17. kolo, 23. 03. Želiezovce – Zemné
- 18. kolo, 30. 03. Čechy – Želiezovce
- 19. kolo, 06. 04. Želiezovce – Jur n. H.
- 20. kolo, 13. 04. Hurbanovo B – Želiezovce
- 21. kolo, 20. 04. Želiezovce – Z. Olča
- 22. kolo, 27. 04. Palárikovo – Želiezovce
- 23. kolo, 04. 05. Želiezovce – Čaka
- 24. kolo, 08. 05. Veľký Kýr – Želiezovce
- 25. kolo, 11. 05. Želiezovce – Bánov
- 26. kolo, 18. 05. Kolárovo – Želiezovce
- 27. kolo, 25. 05. Želiezovce – Chotín
- 28. kolo, 01. 06. Imeľ – Želiezovce
- 29. kolo, 08. 06. Želiezovce – Bešeňov
- 30. kolo, 15. 06. Sv. Peter – Želiezovce

Starší žiaci, III. liga – juh

- 14. kolo, 29. 03. N. Zámky B – Želiezovce
- 15. kolo, 05. 04. Želiezovce – Nr–Chrenová
- 16. kolo, 12. 04. Hurbanovo – Želiezovce
- 17. kolo, 19. 04. Želiezovce – Zlatná n. O.
- 18. kolo, 26. 04. Dvory n. Ž. – Želiezovce
- 19. kolo, 03. 05. Želiezovce – Nesvady
- 20. kolo, 08. 05. Bánov – Želiezovce
- 21. kolo, 10. 05. Želiezovce – Šaľa B
- 22. kolo, 17. 05. Marcelová – Želiezovce
- 23. kolo, 24. 05. ČFK Nitra – Želiezovce
- 24. kolo, 31. 05. Želiezovce – Šurany
- 25. kolo, 07. 06. Tvrdošovce – Želiezovce
- 26. kolo, 14. 06. Želiezovce – Okoličná n. O.

Mladší žiaci, III. liga – juh

- 14. kolo, 29. 03. N. Zámky B – Želiezovce
- 15. kolo, 05. 04. Želiezovce – Nr–Chrenová
- 16. kolo, 12. 04. Hurbanovo – Želiezovce
- 17. kolo, 19. 04. Želiezovce – Zlatná n. O.
- 18. kolo, 26. 04. Dvory n. Ž. – Želiezovce
- 19. kolo, 03. 05. Želiezovce – Nesvady
- 20. kolo, 08. 05. Bánov – Želiezovce
- 21. kolo, 10. 05. Želiezovce – Šaľa B
- 22. kolo, 17. 05. Marcelová – Želiezovce
- 23. kolo, 24. 05. ČFK Nitra – Želiezovce
- 24. kolo, 31. 05. Želiezovce – Šurany
- 25. kolo, 07. 06. Tvrdošovce – Želiezovce
- 26. kolo, 14. 06. Želiezovce – Okoličná n. O.

Az osztályozott hulladék gyűjtésének februári időpontjai

A Zselízi Városi Hivatal értesíti a lakosságot, hogy az osztályozott hulladékot februárban a következő napokon fogjuk begyűjteni:

Szódóról és Mikoláról február 25-én.

A Kert, Hurban, Mező, Fr. Král, Orgona, Gorkij, Rövid, Csendes, Úttörő, Kossuth, Kherndl, Sacher, Patak-parti, Fűzfa, Iskola, Štúr, Jesenský, Sznf (a zselízi rész), Vášár és a Temető utcából február 26-án.

A Nálepka, Rózsa, Béke, Vasút, Hviezdoslav, Ady, Dózsa, Fučík, Schubert, Piac, Petőfi, Hársfa, Nefelejcs, Nyírfa, Akácfa, Tulipán, Nárcisz, Új, Posta, Sládkovič, Jilemnický, Garam, Jókai, Ötvös utcákból és a Szoroskából február 27-én.

Az üzletekből február 28-án és 29-én.

A gyűjtést mindig reggel 8 órakor kezdjük, ezért kérjük önöket, hogy időben tegyék ki zsákjaikat a házuk elé. Továbbá, kérjük, hogy a zsákokat ne kössék be!

Termíny odvozu separovaného odpadu - február 2008

Mestský úrad Želiezovce oznamuje občanom, že zber separovaného odpadu v mesiaci február sa uskutoční v dňoch: 25. februára z rodinných domov časti Svodov a Mikula,

26. februára z rodinných domov z ulíc: Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúrova, Jesenskeho, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cimatorinska.

27. februára z rodinných domov z ulíc: kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Železničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Tržná, Petőfiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka.

28. a 29. februára z obchodov.

S odvážaním začíname o 8. hodine ráno, preto vás žiadame, aby vrecia s odpadom boli včas vyložené pred vašim domom. Opäť vás žiadame, aby ste vrecia nezáväzovali.

MESTO ŽELIEZOVCE

na základe zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov

**vyhlasuje výberové konanie na obsadenie pozície
riaditeľ/ka Materskej školy, SNP 9, 93701 Želiezovce**

Kvalifikačné predpoklady: vzdelanie podľa vyhlášky MŠ SR č. 41/1996 Z.z. o odbornej a pedagogickej spôsobilosti pedagogických pracovníkov v znení neskorších predpisov, minimálne 5 rokov pedagogickej praxe, riadiace a organizačné schopnosti, občianska bezúhonnosť, osobné a morálne predpoklady, znalosť právnych, ekonomických a bezpečnostných predpisov

Zoznam požadovaných dokladov: profesijný životopis, overená kópia dokladov o nadobudnutom vzdelaní a pedagogickej praxe, aktuálny výpis z registra trestov, návrh koncepcie rozvoja predškolského zariadenia

Dátum a miesto podania žiadostí o účasť na výberovom konaní:

Dátum: 14. marca 2008 do 15⁰⁰ h (platí prezenčná pečiatka MsÚ v Želiezovciach)

Adresa: Mesto Želiezovce, SNP č. 2, 937 01 Želiezovce

Obálku označte heslom: „VÝBEROVÉ KONANIE“

KARNEVAL

Všetkým deťom – veľkým, malým, na známosť sa dáva,
že sa v našej obci chystá nevidaná sláva.

Nech si na tú oslavu – krásavci aj krásky
prichystajú vopred na karneval masky.

Rodičia a deti, čakáme Vás dňa 23. februára o 13.00 h v Materskom centre Čučoriedky (vstupné 20 Sk. Prihlásiť sa je možné na tel: 0918 530 757 alebo osobne v MC Čučoriedky). Príprava na karneval bude 13. februára 2008 o 15.00 h v tvorivej dielni (zhotovenie masiek, výzdoby...).

ZO Jednoty dôchodcov v Želiezovciach organizovala na základe povolenia Obvodného úradu v Levicech v období od 15. 06. 2007 do 31. 12. 2007 verejnú zbierku s cieľom získania finančných prostriedkov na renováciu verejného detského ihriska v Želiezovciach.

V rámci verejnej zbierky boli získané finančné prostriedky v sume 31 560,- Sk. Získané prostriedky boli použité na úhradu faktúr za zámočnicke a stolárske práce a zakúpenie farby na obnovu náteru oplotenia ihriska. Všetkým občanom, ktorí prispeli do verejnej zbierky srdečne ďakujeme.

**Mária Bakonyiová, predsedníčka
ZO Jednoty dôchodcov v Želiezovciach**

Kronika - Krónika

Sľúbili si vernosť - Házasságot kötöttek

9. 2. Ondrej Božík (Málaš) – Anikó Szücssová (Šarovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50	
Ladislav Puchrík	03. 02.
Miroslav Tokarčík	05. 02.
Alžbeta Lojdová	06. 02.
Judita Šimková	09. 02.
Margita Kollárová	11. 02.
Miroslav Plešínský	13. 02.
Gabriel Benca	17. 02.
Mária Rigóová	17. 02.
Viera Szillerová	17. 02.
Milana Benčíková	18. 02.
Magdaléna Magyarová	19. 02.
Marta Csomarová	21. 02.
František Kuňa	21. 02.
Alexander Špaňo	23. 02.
Vladimír Vičko	23. 02.
Július Kassai	26. 02.
Jozef Magyar	28. 02.

60	
Alžbeta Straková	05. 02.
Július Duba	16. 02.
Mária Töröková	18. 02.
Tibor Barkoci	22. 02.

70	
Ján Roszík	02. 02.
Mária Zahorcová	02. 02.
Milan Jacko	23. 02.
Gizela Drozdíková	26. 02.

80	
Štefan Mezölaky	08. 02.
Jozef Novosad	26. 02.

90	
Gabriela Melcerová	01. 02.

Opustili nás

5. 1. Ján Ďurič (Málaš, 63 r.), 8. 1. Janka Paulusová (Levice, 86 r.), 11. 1. Gizela Čonková (Bíňa, 77 r.), 12. 1. Alžbeta Szöllösyová (Zbrojníky, 90 r.), 13. 1. Vojtech Susík (Želiezovce, 67 r.), 19. 1. Matilda Homolyová (Vinica, 85 r.), 23. 1. Ján Vozár (Želiezovce, 52 r.), 24. 1. Irena Miščíková (Zbrojníky, 81 r.), 6. 2. Juliana Olajosová (M. Ludany, 93 r.)

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: OÚ 1/99

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Redakčná rada: Gábor Ábel, MUDr. Imrich Beszédes, Jozef Benyák, Mgr. Naďa Koncalová, PaedDr. Ferenc Nyustyin, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odzrkadľovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: OÚ 1/99

Főszerkesztő: Levický László

Szerkesztőbizottság: Ábel Gábor, MUDr. Imrich Beszédes, Benyák József, Mgr. Naďa Koncalová, PaedDr. Nyustyin Ferenc, Pavel Polka, PaedDr. Jozef Výboch

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Sznf u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Recepty na každý mesiac

Špagety s hubami a slaninou

Suroviny (rozpočet na 4 porcie):

250 g špagiet, 160 g tuniaka RIO MARE v olivovom oleji, 30 g slaniny nakrájanej na kocky, 20 g sušených húb (vopred namočených v teplej vode) alebo 150g čerstvých húb, 1 strúčik cesnaku, 2 polievkove lyžice extra panenského olivového oleja, 1 polievková lyžica silného hovädzieho vývaru, soľ a mleté čierne korenie

Postup:

Huby umyjeme a nakrájame. Na oleji opečieme cesnak a slaninu, pridáme huby, hovädzí vývar, trochu vody a okoreníme. Pomaly dusíme asi 15 minút a nakoniec pridáme rozdrobeného tuniaka. Cestoviny uvaríme „al dente“ a ochutíme hotovou hubovou omáčkou.

Žalúzie

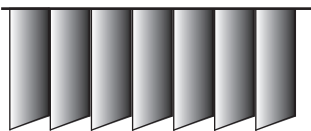
▪ Horizontálne a vertikálne látkové

- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ Protihmyzové sieťky

▪ Silikónové tesnenie okien a dverí

▪ Plastové zhrňovacie dvere

(04-2)

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

Vykupujem starožitnosti rôzneho druhu

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy, hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky a iné zbrane.

Platím v hotovosti.

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat, porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

Výzva na legalizáciu stavieb

Mesto Želiezovce opätovne vyzýva občanov na legalizáciu svojich stavieb postavených bez stavebného povolenia (ohlásenie drobnej stavby, stavebných úprav alebo udržiavacích prác), resp. v rozpore s ním. V zmysle § 88a stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov treba predložiť žiadosť o dodatočné povolenie stavby na Stavebný úrad, Ul. SNP 2, 937 01 Želiezovce.

Od 1. marca 2008 bude mesto Želiezovce preverovať súlad skutočného stavu so stavom v katastri nehnuteľností. V prípade, že po tomto termíne bude pretrvávajúť nesúlad, stavebný úrad pristúpi k sankcionovaniu v zmysle stavebného zákona.

V mene obyvateľov severnej časti Železničnej ulice v Želiezovciach vyslovujem poďakovanie Mestskému zastupiteľstvu v Želiezovciach, najmä viceprimátorovi páňovi P. Polkovi za úsilie, ktoré vynaložili na likvidáciu starých spráchnivených stromov na tejto ulici, ktoré už niekoľko rokov ohrozovali ľudí a ich príbytky. Zároveň vyslovujem poďakovanie pracovníkom Železníc SR s nádejou, že umožnia výsadbu okrasných drevín na týchto miestach. Ďakujem! N. Končalová

Vezmem do prenájmu 2- alebo 3-izbový byt. Súrne.

Tel. 0908 58 30 40

(08-02)

OZNAM PRE SPOTREBITEĽOV

Podľa výsledku skúšok z akreditovanej skúšobne – TSÚ š.p. Piešťany, hračka FLASH DINOSAUR CANDY 5g (cukríky+hračka) nespĺňa hodnotené požiadavky podľa

STN EN 71 – 1 + A4: 2007

čl. 4.8 a STN EN 62115: 2005

čl. 14.6. Uvedená hračka tým

nesplňa ani požiadavky bez-

pečného výrobku podľa § 2

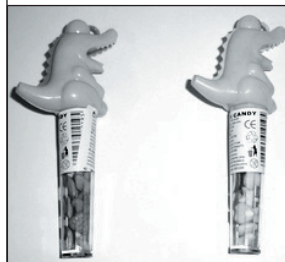
ods. g) zákona č. 250/2007 Z.z.

o ochrane spotrebiteľa, pri pou-

žívaní deťmi predstavuje závaž-

né riziko ohrozenia ich zdravia

a je nebezpečným výrobkom.

(08-03)

Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici (☎7711000) ponúka:

Národný kalendár 2008

Martin, Neografia 2008, 230 str., 119 Sk

Prehľadný mesačný historický kalendár a ďalšie čítanie na celý rok - domová pokladnica rodiny.

Adam Fronteras: Horoskop pre celú rodinu

Bratislava, Ikar 2007, 160 str., 199 Sk

Astrologické charakteristiky, vzťahy k príbuzným, ale aj aké auto alebo zvierat si vybrať za spoločníka.

C. Watts: Záchranári

Bratislava, Fortuna 2007, 65 str., 179 Sk

Záchranárske technológie, horská služba, letecká pomoc, ekologické katastrofy a iné vo veľkej obrázkovej encyklopédii.

A Városi Könyvtár könyvkereskedésének (☎7711000) ajánlata:

Orvosunk a természet

Budapest, Lapics 2007, 210 oldal, 89 Sk

Betegségek gyógyítása természetes úton: cukorbetegség, érelmeszesedés, hörgőhurut stb.

Aich Péter: Szerelmek

Pozsony, Madách 2007, 210 oldal, 149 Sk

A könyvet Marc Chagall képei díszítik, szép Bálint-napi ajándék.

Zalaba Zsuzsa: A varázstoll

Pozsony, Madách 2007, 65 oldal, 149 Sk

Mesetörténetek prózában és versben, színes képekkel

Középmezőnyben a zselízi sakkozók

Elérkeztünk az idei évad feléhez a sakkozók csoportbajnokságában. A zselízi A csapat 6 mérkőzést tudhat maga mögött. A szezon egy 4:4-es döntetlennel kezdtük a KOS YMCA Nitra B csapatával.

Ezt követően 6:2 arányban győztünk Komárom E csapatával szemben. Úgy tűnt, mintha csapatunk jó startot vett volna, ám következett egy szoros vereség Udvard gárdájával 3,5:4,5 arányban, majd ugyanilyen pontkülönbséggel Nagysúrany C csapatával szemben. Ezután Nagykér csapatát győztük le 5:3 arányban. Ennek az összecsapásnak az volt az érdekessége, hogy egy játékosunk hiányzott. A legutóbbi mérkőzésünket a listavezető Domino Nitra C csapatával játszottuk, amely döntetlenül végződött. Sajnos, idén pechsorozat kísér minket. Több játékosunk figyelmetlenségére fizet rá, amikor biztosan felépített partikat képesek elveszíteni, és ez gyakran hatással van az összeredményre. Már csak Memersheimer Ferenc és Nagy Árpád mondhatja el magáról, hogy nem szenvedett vereséget.

B csapatunk viszonylag jól szerepel. A legutóbbi dupla fordulóban 4:0 arányban kerekedett felül Udvard és 2,5:1,5 arányban Komárom csapatával szemben. Bővebben a csapat szerepléséről legközelebb számolunk be.

Egyéb hírek, egyéni versenyek

Örömmel tudatjuk, hogy hosszú idő után városunkban ismét működik sakk-kör. A magyar tanítási nyelvű alapiskolában működik Koteles Péter tanár vezetésével, ahol a tagok már sikeresen túl vannak az ala-

pozó tanfolyamon, és jelenleg sakktesztek-re készülnek. Decemberben iskolai egyéni bajnokságot szerveztek itt, immár negyedik alkalommal. December 20-án a rendezvény 16 játékos részvételével folyt, 4 négytagú

csoportban. A partik kétkörös, körmérkőzéses alapon játszódtak, az első kör osztályozó, a második sorrend-alakító volt. Az első négy közé a győztesek kerültek: a 3 pontos Németh

Zsolt, Gubik Ákos és Kovács Géza, valamint

a 2,5 pontos Fóthy Sándor.

Ők a döntő csoportban találkoztak, amelyben eldőlt az első négy hely sorsa.

A negyedik helyen

Fóthy Sándor végzett 0,5 ponttal. A harmadik helyen Kovács Géza 1,5 ponttal. Németh Zsolt és Gubik Ákos került a döntőbe, ők egy megismételt mérkőzést játszottak fordított színű bábukkal. A győztes Gubik Ákos lett, aki egyúttal megnyerte az iskolai bajnoki címet is. A győztesek tárgyi ajándékokat, a többiek tollakat kaptak emlékre Pólya Károlytól, az iskola igazgatójától. A verseny kísérőrendezvényeként az érdeklődők megismerkedhettek olyan logikai játékokkal, mint a hexasakk, othello vagy a tantrix.

A zselízi sakk-klub tagjai januárban részt vettek a Cseke polgármesterének vándorszerlegéért kiírt versenyen. Az egyéni versenyt az udvardi Galla nyerte, csapatunk legjobbja Cúth Lajos volt, aki a 3. helyet szerezte meg. A győzteseknek gratulálunk.

MJ

LABDARÚGÁS

Tavaszi mérkőzések

Területi bajnokság – felnőtt csapat

16. ford., III. 16. H. Kľačany – Želiezovce
17. ford., III. 23. Želiezovce – Čajkov
18. ford., III. 30. N. Dedina – Želiezovce
19. ford., IV. 06. Želiezovce – Plášťovce
20. ford., IV. 13. D. Píal – Želiezovce
21. ford., IV. 20. Želiezovce – Žemberovce
22. ford., IV. 27. P. Vozokany – Želiezovce
23. ford., V. 05. H. Turovce – Želiezovce
24. ford., V. 04. N. Tekov – Želiezovce
25. ford., V. 11. Želiezovce – Šarovce
26. ford., V. 18. Kozárovce – Želiezovce
27. ford., V. 25. Želiezovce – S. Tekov
28. ford., VI. 01. Podlužany – Želiezovce
29. ford., VI. 08. Želiezovce – Tlmače
30. ford., VI. 15. Levice – Želiezovce

Ifj. csapat, V. liga – kelet

16. ford., III. 16. Marcelová – Želiezovce
17. ford., III. 23. Želiezovce – Zemné
18. ford., III. 30. Čechy – Želiezovce
19. ford., IV. 06. Želiezovce – Jur n. H.
20. kolo, IV. 13. Hurbanovo B – Želiezovce
21. ford., IV. 20. Želiezovce – Z. Olča
22. ford., IV. 27. Palárikovo – Želiezovce
23. ford., V. 04. Želiezovce – Čaka
24. ford., V. 08. Veľký Kýr – Želiezovce
25. ford., V. 11. Želiezovce – Bánov
26. ford., V. 18. Kolárovo – Želiezovce
27. ford., V. 25. Želiezovce – Chotín
28. ford., VI. 01. Imeľ – Želiezovce
29. ford., VI. 08. Želiezovce – Bešeňov
30. ford., VI. 15. Sv. Peter – Želiezovce

Tanulók – felső kat., III. liga – dél

14. ford., III. 29. N. Zámky B – Želiezovce
15. ford., IV. 05. Želiezovce – Nr–Chrenová
16. ford., IV. 12. Hurbanovo – Želiezovce
17. ford., IV. 19. Želiezovce – Zlatná n. O.
18. ford., IV. 26. Dvory n. Ž. – Želiezovce
19. ford., V. 03. Želiezovce – Nesvady
20. ford., V. 08. Bánov – Želiezovce
21. ford., V. 10. Želiezovce – Šaľa B
22. ford., V. 17. Marcelová – Želiezovce
23. ford., V. 24. ČFK Nitra – Želiezovce
24. ford., V. 31. Želiezovce – Šurany
25. ford., VI. 07. Tvrdšovce – Želiezovce
26. ford., VI. 14. Želiezovce – Okoličná n. O.

Tanulók – alsó kat., III. liga – dél

14. ford., III. 29. N. Zámky B – Želiezovce
15. ford., IV. 05. Želiezovce – Nr–Chrenová
16. ford., IV. 12. Hurbanovo – Želiezovce
17. ford., IV. 19. Želiezovce – Zlatná n. O.
18. ford., IV. 26. Dvory n. Ž. – Želiezovce
19. ford., V. 03. Želiezovce – Nesvady
20. ford., V. 08. Bánov – Želiezovce
21. ford., V. 10. Želiezovce – Šaľa B
22. ford., V. 17. Marcelová – Želiezovce
23. ford., V. 24. ČFK Nitra – Želiezovce
24. ford., V. 31. Želiezovce – Šurany
25. ford., VI. 07. Tvrdšovce – Želiezovce
26. ford., VI. 14. Želiezovce – Okoličná n. O.

A tabella állása a 6. forduló után - A csapat

1. KOS-YMCA Nitra B	4	1	1	13	27,5
2. ŠK Termal Podhajská B	4	1	1	13	26
3. CCVC Domino Nitra C	3	2	1	11	27,5
4. ŠO Lokomotiva Šurany C	3	2	1	11	26
5. ŠK Veľký Kýr	3	1	2	10	25
6. ŠK Bašta Nové Zámky D	3	1	2	10	25
7. ŠK TJ Slovan Želiezovce	2	2	2	8	26
8. KŠC Komárno F	2	2	2	8	25
9. ŠK Pribeta	2	2	2	8	23
10. ŠK Dvory nad Žitavou	2	0	4	6	20,5
11. KŠC Komárno E	1	0	5	3	10,5
12. ŠO EuroPRESS Bátorové Kosiň C	0	0	0	0	17

Zselízi visszaemlékezések

Mészáros István zselízi eseperes-plébános, címzetes kanonok

A pap és a tanár voltak azok a személyek, akik nagy hatással voltak egy-egy közösségre, annak véleményére és nézeteire. Ilyen befolyással bírt Mészáros István katolikus eseperes is. 1905. április

29-én született Kisbudaán, 1958. január 16-án hunyt el Zselízen. Papi hivatását városunkban 1927-ben kezdte meg kápláni rangban ThDr. Fekete Vince plébános mellett. 1931 szeptemberétől élete végéig plébánosként, majd esepersként szolgálta a hívőket a legnagyobb becsülettel. Tanulmányait Pozsonyban, Komáromban, majd Nagyszombatban végezte. Rövid ideig Szentmi-

hályán tevékenykedett. Már megjelenésével is, személyes varázsával, kiegyensúlyozottságával és szeretetével nyugalmat és békét árasztott maga körül. Több generáció mindmáig rendkívüli tisztelettel emlékezik rá vissza. Éppen nemrég volt 50 éve, hogy elhunyt ez a rendkívül aktív, világi és egyházi dolgokban egyaránt széles látókörű ember. A háború előtti években a plébánián gyakran fogadott rangos látogatókat, köztük Jantausch Pál püspököt, Niszler Teodózt vagy Esterházy János politikust, aki a múlt század 30-as éveiben az Oroszkai Cukorgyár vezetőségi tagja volt. Mészáros István tagja volt az akkori Keresztényszocialista Pártnak, később belépett az Egyesült Magyar Pártba, amelynek tiszteletbeli elnöke is lett. Az ifjúság kulturális életében is aktívan részt vett. Különböző kulturális szervezeteknek volt tagja, a színházi csoportosulástól a helyi dalárdáig. Tevékenykedett a Vöröskereszt területi szervezetében és a Fogyasztó Szövetkezetek Egyesületében is. A Stefko vendéglő mellett működő Társaskörben megalapította és tagja volt a mozivetítő társaságnak. Figyelemmel követte a politikai eseményeket is, és mindig határozott nézeteket vallott. Ezt bizo-

nyítja az a történet is, amelyet az 1914-ben született Molnár Lajos, nagypusztai lakos mesélt el. Amikor 1943-ban a doni csatából szabadságra hazatért, a zselízi vasútállomásról gyalog indult meglátogatni családját. A mellette elhaladó lovaskocsiban ült a zselízi eseperes, aki felajánlotta, hogy elviszi Nagypusztára, mivel úgyis Nyírrre indult hittanórára. A fáradt katona szívesen felpattant a kocsis mellé. Két percnyi beszélgetés után, amikor kiderült, hogy a Don-kanyarból tért haza, az eseperes maga mellé tessékelte. A beszélgetés során a pap több ízben is így szakította félbe a katonát: „Fiam, ne a propagandaszöveget mondd, hanem az igazat...” Molnár Lajos elmondta neki, hogy az igazságot golyót kaphat. „Nekem elmondhatod az igazat, mintha csak gyónnál” – mondta neki az eseperes.

Bátorságáról az eseperes 1945 januárjában meggyőzőképességéről és tárgyalótudományáról tett tanúbizonyságot. A front közeledtével a német tisztek utasították a zselízi lakosokat, hogy segítsenek lövészárkokat ásni a Garam mellett. Több idősebb férfi járt ki naponta ásókkal és csákányokkal alakítani az árkokat. A munka simán ment, mindaddig, amíg az egyik tiszt

észre nem vette, hogy az árkok mellett a telefonkábeleket valaki elvágta. Tizennégy zselízt tartóztattak le, és zártak be a magyar alapiskola egyik helyiségébe, ahol ma a tornaterem található. Szó volt arról is, hogy kivégzik őket. Hála Mészáros esepersnek, aki napokig tárgyalta a német tisztekkel, végül szabadon engedték őket. Talán e beavatkozása miatt

is történt, hogy kisbudaai temetésén rengeteg zselízi lakos vett részt. Mészáros esepers úr olyan szellemi és erkölcsi jelet hagyott városunkban, amelynek nyoma mindmáig megtapasztható...

Polka Pál

SIPOS BÉLA emlékére (1934–2007)

„... a felújított, megszépült és megnagyobbodott épület mindig jóérzést, és az egykorvolt diáksereget juttatja eszembe, akik között én is negyven éven át mindig fiatal, és nagyon, de nagyon boldog voltam” – vetette papírra mintegy másfél éve egy iskolatörténeti visszatekintésben Sipos Béla, magyar-történelem szakos tanár, aki tavaly december 27-én végleg itt hagyott bennünket. Igencsak büszke volt rá, hogy a Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium épülete a közelmúltban megszépült és megnagyobbodott. Mi, a valamikori diákok és a tanár úr (régebben tanár elvtárs) tökéletesen értettük egymás aggályait, egymás gondolatait. „Ha nektek van valami bajotok, az nekem is fáj” – jelentette ki egy néhány évvel ezelőtti érettségi találkozón mint az 1966-ban végzett diákok osztályfőnöke.

Kevésnek bizonyulna, és hiányérzetem

lenne, ha csak azt írnám le: szeretjük őt. Ennél többről van szó. Harmadikos gimnazista lehettem, amikor egy fogalmazást írtunk. A hazával kapcsolatos élményeket kellett papírra vetni. Azokat, amelyek akkor az országhoz fűttek, amelyet hazámnak kellene tekintenem. Jelent-e számomra ez a fogalom a pusztá szón kívül mást is...? – tettem fel magamnak a kérdést. Akkor is tudtam, most is világos számomra, miért nem birkóztam meg akkor azzal a bizonyos fogalmazással. A tanár úr gyorsan más témát választott nekem.

Egy nem régi irodalmi kávéházi beszélgetés után a második pohár bor után ezt mondta a nagyra becsült tanár úr: „Olyan hazátlank vagyunk, mint az idegenben megtúrt száműzöttek.” Béla bácsinak közben sikerült megtalálnia igazi hazáját. Sipos Bélának csupán pusztá jelenléte is jókedvet ébresztett ben-

nünk. Nem érezzük, hogy már nincs közöttünk. A temetés is egy irodalmi szalon bensőséges nyugalomával zajlott. Hagyatékában az őszinte emberi eszmeiséget, a szülőföld hagyományainak szeretetét, ápolását értékeljük. Az alapigazságok hűségese őrzője, a szépbe és a jóba vetett hit letéteményese volt. Pilinszky János szavaival búcsúzom a volt diákok, barátok és tisztelők nevében:

*Az ember itt kevés a szeretetre
Elég, ha hálás legbelül
Ezért, azért
Egyszóval mindenért.*

Abel Gábor

Te mint szlovákiai magyar milyen nemzetiségűnek vallod magad külföldön?

– Inkább magyarnak. A magyarokat mindenki mindenhol ismeri. Ismert a kultúrájuk, a történelmük. A magyarokat mint nemzetet és országot mindenhol ismerik. Svájcban is mindenki tudta, hogy kik a magyarok. Csak nevettem mikor még a svájci újságok is közölték Slota meg Fico cselekedeteit, az észak-szlovákiai kollégáknak pedig a bőr égett az arcukról. Ugyanakkor magam sem tudom, hogy tulajdonképpen mi vagyok, mert azt sem mondom magamról, hogy magyar vagyok, azt sem, hogy szlovák. Egyik félnek sem kellünk.

Mit tanácsolnál azoknak, akik külföldre készülnék dolgozni.

– Ha egyedül megy, akkor tudja a nyelvet, mert akkor biztos helye van, nincs gond. Ha meg négyen mennek, akkor szeressék egymást. Az biztos, hogy a nyelv a legfontosabb, nélküle elveszel. De egyedül akkor sem jó kimenni.

Mit adott neked a külföld?

– Tapasztalatot. Főleg azért, mert először egyedül mentem ki. De ez attól is függ, hogy hova kerül az ember. Lehet, hogy ha az első hat hónap rossz lett volna – valami „atomparasztok” között, akkor nem megyek ki többet.

Mik a legnagyobb negatívumai a hosszabb külföldi munkavállalásnak?

– Mindenben magadra vagy utalva. Teljesen egyedül vagy.

Ha hosszabb időt töltesz egy eléggé más országban, biztosan megváltozik a világszemléleted.

Milyenek a tapasztalataid?

– 4-5 hónap teljesen más világban kinyitja a szemeket, más fölfogást ad. A mi városkánkban, ebben a gyönyörű szépen elrendezett koszfészekben, itt mindig csak süllyed minden. Úgy vettem észre, hogy a korosztályombéliek, plusz mínusz 3-4 év mindenki megmaradt azon az érdeklődési szinten. Tisztelet a kivételnek, mert természetesen, kivétel is sok van. De sok embert nem érdekel semmi. A fiatalok agya teljesen retardált, mindenkinek a drog a legfontosabb. És ezt a kijelentésemet bátran vállalom! Mindenhol vannak a drogproblémák, de itt csak mindenki sír. Sírunk azért, hogy végre elveszenek a kommunista nyomok és gondolkodók, hogy végre minden jobb legyen. De mitől lenne jobb? Mert ha megnézzük Zselíz 15 éves fiataljait, miután felszívnak három csík pikót (piko = pervitin

– amfetaminszármazék), hát ettől itt nem lesz jobb. Itt az emberek nem tudnak semmit ésszel tenni.

Hogyan tovább?

– Meguntam. Majd három évet egy helyen. Még nem is ez lenne a gond, bírnám is, csak már nem érdekel. Rájöttem, hogy otthon is lehet több pénzt keresni, csak egy kis ész kell hozzá. Meg nem kell elmenni 2000 meg 2500 kilométert, ahhoz hogy otthon érvényesüljek.

Szerintem, ha valaki akar, akkor otthon is tud érvényesülni.

Fél év után, ha hazaérkezel, hogyan látod a várost? Fejlődik?

– Látom, hogy a lyukak az utakon kaviccsal vannak betömökve... Úgy tűnik, hogy Zselíz megállt. Vagy nagyon lassan dőcög.

A külföld hatása előtt is ennyire radikális véleményekkel voltál mindenről?

– Eleve azért mentem ki, mert nekem ez itt nem felelt meg. De az emberekkel mindig viszonylag jó volt a kapcsolat.

Miben látod Zselíz jövőjét?

kájuk az embereknek, akkor kicsit talán magabiztosabbak lesznek, optimistábbak lesznek.

Lennél Zselíz polgármestere?

– Biztos, hogy rettentő nehéz beülni abba a székbe, amit mások éveken át csak használtak. Jónak tartom, hogy próbálkoznak újra helyreállítani a gyárat, mert az emberek egyetlen dologban bíznak, hogy legyen munkájuk. Ha van munka, akkor van minden. Nem mehet mindenki külföldre jobb élet után.

És Zselíz?

– Gumicsónak.

Anglia egyik arca

Foto: Kováč Andor

– Legyen munkalehetőség! Ha lesz munka, akkor boldogabbak lesznek az emberek. A fiatalságról nem beszélek, mert a fiatalok nyolcvan százalékát nem érdekli semmi más, csak a drog. Fű, pia stb. Így látom Zselíz jövőjét, mert ha lesz mun-

Gumicsónak?

– Gumicsónak az állóvízen. Van, hogy felfújják, van, hogy leeresztik, de mindig úszik magának. Van.

Köszönöm a beszélgetést!
(pepo)

KARNEVÁL

Minden gyermeknek – kicsinek és nagynak – tudomására adatik, hogy községünkben példátlan ünnepség készülődik. A karneválon, hogy az elvárásnak megfelelően, minden széplány és szépfiú maszkot viseljen.

Kedves Szülők, Gyermekek, szeretettel várunk mindenkit 2008. február 23-án, 13 órakor az Áfonya Kismamaközpont karneváljára (belépő 20 Sk, jelentkezni lehet a 0918 530 757-es telefonszámon vagy személyesen a kismamaközpontban).

Az előkészületi alkotóműhely 2008. február 13-án, 15 órakor lesz ugyanott (maszkok, díszítés készítése...)

Kedves Gyermekek és Szülők!

Szeretnénk jól szórakozni, új ismeretségeket, barátságokat kötni, próbára tenni képzügyességeket, újat tanulni?

Az Áfonya Kismamaközpont szeretettel várja az érdeklődőket minden hétfőn és szerdán 15.00–19.00 óráig, csütörtökön 15.00–18.00 óráig (részletesebb tájékoztatást a 0905 202 646, 0911 515 615-ös telefonszámon nyújtunk). Játsszoházunkban különféle szórakoztató tevékenységek várnak (váltócipő szükséges). A 2008. február 13-án, délután 15.00 órakor tartott alkotóműhelyben a gyerekek megtanulhatnak ollóval, ragasztóval dolgozni, bábszínházunkban új meséket ismerhetnek meg, táncolhatnak a diszkóknkban, és egyéb foglalkozásokban vehetnek részt. Mindenkit szeretettel várunk.

Fiatalként külföldön és itthon

Beszélgetés Kovács Andorral, egy fiatalal a sok közül, aki szerencsét próbált külföldön. Tapasztalatszerzés, nyelvtanulás és nem utolsósorban a pénz és jobb megélhetés. Élménybeszámoló – egy kicsit másképp. Mikor voltál először külföldön?

– A gimnázium után egy évvel. 2004 nyarán voltam Svájcban. Júniustól októberig.

Kalandvagyból is, vagy leginkább a pénz volt a cél?

– Jó volt a lóvé is, de nagyon jól tudod te is, hogy mi a helyzet, hogy itt sehol nem találsz normális munkát. 300 koronáért pedig nem fogok egész nap paradicsomot szedni. Hátrány csak az volt, hogy az első munkám egy munközvetítő cégen keresztül volt. Ez egy hatalmas vállalat, amely külföldön is biztosítja a munkavállaló teljes körű tájékoztatását és eligazítását. De velem ez nem így történt. Miután kifizettem a munkaközvetítési díjat, fél évig nem válaszoltak semmit, aztán egyszer csak hívtak, hogy mehetek a vízumért – hát majd hanyatt estem. Természetesen kiutaztam, de ahogy az lenni szokott, nem várt senki. Még szerencse, hogy megvolt a cím és, hogy a gimnázium évek alatt rám ragadt, annyi német, hogy nem vesztettem el. Tehát megtaláltam a keresett helyet. A cél 1100 méterrel a tengerszint felett terült el. Ez egy farm volt, ahol az eper- és áfonyatermelés volt főszerepben, de éttermi, konyhai, mezőgazdasági és építkezési munkák is akadtak. Olyan volt, mintha otthon lettem volna. Volt ott rajtam kívül még két nyitrai srác, akik erősen náci jelleggel bírtak, és utálták a magyarokat, még egy cseh srác és két lengyel csaj.

Melyik érvényesebb rád? Vonzott a külföld, vagy taszított a hon?

– Édesanyám már tíz éves korom óta azzal rágta a fülemet: menjek ki külföldre, hogy meglássam, ott milyen, hogy gyűjtsek tapasztalatot és meglássam, hogy máshol mi van. Csakis ezért mentem ki.

Igaza volt?

– Igaza volt. Megérted!

Mi érte meg?

– Igazából nem is a pénz miatt. Mondhatom, hogy éltem ott is, megismertem a kultúrájukat, más

emberi viselkedést.

Milyen volt a svájci főnököd?

– Amikor először megláttam a szaros gumicsizmáiban, azt hittem megint hanyatt esek. Olyan volt, mint Hókuszpók a meséből. De egyébként nagyon rendesek, korrekték voltak. Ahogy én viszonyultam hozzájuk, úgy ők is hozzám. Ha minden feladatomat megfelelően elvégeztem, megbecsültek, munkámat jól megfizették. A minimálbér Svájcban olyan 100 000 korona körül

a rengeteg bevándorló, meg az angol mentalitás... Svájc után nagyon elretentett. Nagyon rossz tapasztalattal hagytam el Angliát. Az tény, hogy kevesebbet láttam az országból, mint, Svájcban, de az első pillanattól fogva taszított Anglia.

Egy-két szóval jellemeznéd az országokat, ahol huzamosabb ideig dolgoztál és éltél?

– Anglia Svájcban képest túlszűfolt, büdös és koszos. Svájc pedig Angliához képest maga a paradi-

nem vesztettem semmit, mert 27-30 évesen már felmerül a kérdés, hogy nem vagyok-e már ahhoz öreg, hogy menjek valahova.

A hobbidat, a zenélést külföldön nem hanyagoltad el?

– Nem! Angliában még gitárt is vettem. Ott nem jutott rá sok időm, de Svájcban sokat gyakoroltam.

Honvágy?

– Attól függ, hogy kint kikkel vagy. Sokat számít az is, hogy otthon kik a barátaid. Sokan vannak úgy, hogy nem tudnak magukkal mit kezdeni, otthonról sem mozdulnak ki, ha én is ilyen természetű lennék, hogy nem érdekelne semmi, akkor a mai napig nem jöttem volna haza. Teljesen mindegy lenne, hogy hol lennék, de szerencsére nem ilyen vagyok. Szeretek otthon lenni. Itt vannak a barátaim, itt van mindenkim.

Mi az, ami miatt nem szívesen mennél vissza?

– Svájcba... Nem tudom. Nem tudok mit mondani. Angliába

amiatt, hogy szerintem nem tudok elég jól angolul. Számomra nem elég. Az alap, ha külföldre mész, lehetőleg tudd a nyelvet. Mindjárt máshogy állsz a dolgokhoz, nem vagy annyira beszűfolt, bátrabb vagy, és el tudsz magadnak intézni mindent. Ebből a szempontból nekem is megérted ott lennem, hogy megtanultam valamennyire angolul.

Tehát csak a nyelv miatt nem mennél vissza?

– Nekem első látásra úgy tűnt Anglia, hogy egy szedett-vedett banda. Túl sok a külföldi, túl sok a bevándorló. Túl sok a lengyel. Úgy tűnt, mintha már nem is lenne Anglia. Mintha már nem lenne saját kultúrájuk. Valahol biztos van, de én ezt tapasztaltam. Lenéztek az angolok. Ha lengyel vagy, leköpnék. Ha szlovák vagy és lengyelrel beszélsz, mert valamennyire megérted, akkor téged is leköpnék. Mikor az angoloknak megmondtam, hogy magyar vagyok, mindjárt mondták: „Hungary, Hungary”.

van, ebből nekem még levonták a lakbért meg a kaját. A táj, az ország szépsége, a túrázások mind kompenzálták azt, ha néha esetleg szakadó esőben kellett epret szedni. Na de ilyen hol nincs? Ráadásul plusz pénzzel jutalmaztak, ha rossz időben kellett dolgoznunk. De legtöbbet akkor is a túrázások értek. Meg az, hogy ingyen használhattuk az autót, még tankolhattunk is ingyen a főnök jóvoltából. Így nagyon sok helyre ellátogathattunk, sok mindent láttunk. Bejártuk Svájcot, de voltunk Francia- és Olaszországban is.

Svájcban kívül dolgoztál még Angliában is. Melyik ország tetszett jobban?

– Svájcban majdnem három évet töltöttem összesen, tehát egyértelmű, hogy Svájc.

Mi volt az azonnali szembetűnő különbség Svájc és Anglia között?

– Ha Svájcban cernán húztam volna a pénztárcámat, akkor azt senki le sem... , de Angliában

csom, lenyűgöző.

Mi volt az, ami a legjobban tetszett? Mi az, ami miatt megérné visszamenni?

– Angliában csak a zene. A zenekultúra miatt mennék vissza. Svájcban a hegyek, a természet.

Milyen egy svájci ember gondolkodásmódja?

– Megbíznak egymásban az emberek. Segítenek egymáson. Számitanak egymásra. Viszonyozzák egymás segítségét. Ez nálunk nincs meg. Szerintem. Kisebb csoportok közt ez biztos megvan, de én most országos viszonylatban értem.

Letelepednél Svájcban?

– Én? Minek? Egyedül nem. Nekem a külföldről elég volt. Már régebben készültem főiskolára, de úgy döntöttem, hogy én – a többséggel ellentétben – előbb dolgozom, aztán megpróbálkozom a főiskolával. Egy jó barátom tanácsa is az volt, hogy ne menjek, amíg nem érzem, hogy menni akarok igazán. Ő ezt fordítva tette. Én úgy érzem, hogy jobban tettem így. Szerintem

Írjuk, mondjuk helyesen!

Nyelvi divatok és babonák

Gyermekkorunkban fújtuk a nyelvtanórán tanult mondókát: „-tatik, -tetik a magyarban nem használtatik”. Ki is pusztult szegény! Mert iganis szegényebb lett a nyelvünk, hiszen eltűnt valami, amit – bármennyire is szeretnénk – nem tudunk más toldalékkal pótolni. Vegyünk csak egyetlen példát: „A bűnös börtönbe vettetik.” Hogy mondhatjuk ezt másképp? „A bűnöst börtönbe vetik.” Nem ugyanaz! Hiszen az első mondat arról szól, hogy a bűnöst börtönbe kell vetni (de egyáltalán nem biztos, hogy sikerül), míg a második mondat már azt állítja, hogy aki bűnös, az egészen biztosan a börtönben végzi. Ugyanilyen okból nem lenne jó, ha azt mondanánk: „A bűnös börtönbe lesz vetve.” Talán a felszólító mondat („A bűnöst vessék börtönbe!”) közelítené meg leginkább az eredeti mondat értelmét és hangulatát, ha nem tolazkodna máris oda a kérdés: *Kik vessék börtönbe?* A határozott hangneme, alanyukban mégis meghatározatlan (vagy inkább semleges) „-tatik, -tetik”-es mondatok egyedülállóak voltak, ma csak terjengős szó szerkezetekkel tudjuk valamelyest helyettesíteni őket.

Napjaink egyik legelterjedtebb nyelvi babonája, hogy magyartalanul fogalmaz, aki a határozói igenevet a mondatban állítmányként használja. Először tényleg megmosolyogtató mondatokat hallhatunk: „El voltam utazva.” vagy: „Nem ment munkába, mert meg volt betegedve.” De néhány ügyetlen mondat miatt ne törjünk pálcát a kifogástalanok fölött! A magyartalanság vádja sem-

miképp sem helytálló, hiszen népköltészetünkben könnyűszerrel találunk a határozói igenév állítmányi alkalmazására példákat. Hogy csak a legismertebbeket idézzem: „Ne sirasson engem senki, jól vagyok tanítva, / Sem lépésbe, sem mars-marsba, sej, le nem esek róla. / Mert a huszár a nyeregbe bele van teremtye, / Mint a rozmarin a jó földbe, / Sej, belegyökerezve.” Vagy: „A Vargák ablakja rózsával van kirakva, kirakva, / kirakva, kirakva, de kirakva.” És hogy egy „nótás” példát is említsek: „Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve...”

Mivel a határozói igenévnek ma nyilvános (de alaptalan) elmarasztalásban van része, egyre gyakrabban próbálják másra cserélni. Ennek kirívó példáját hallottam nemrég, amikor valaki az ismert latin mondást: (*Alea iacta est*) így fordította: „A kockát elvetették.” Mondjuk csak bátran: „A kocka el van vetve!” A határozói igenév „igésítése” csak az egyik megoldás, ma már egyre gyakrabban halljuk tévében, rádióban a melléknévi igenévbe menekülést. Egy tévériportban nyilatkozta nemrég egy építőmérnök: „A ház már felépített, csak arra vár, hogy átadásra kerüljön.” A beszélő nyilván nem merte kimondani, hogy „a házat már felépítették”, de azt sem, hogy „a házat már felépítettük”, mert akkor kiderült volna, hogy ki építette fel. Nyugodtan mondhatta volna, hogy „A ház már fel van építve, csak arra vár, hogy át legyen adva.” Ugye, észrevették, hogy mostanában milyen sok meghívón olvasható a „megrendezésre kerül” szerkezet?! Még olyankor is, amikor tudjuk, hogy ki rendezi a bált, kultúrműsort vagy épp kiárusítást.

Pedig számos megoldás kínálkozik arra, hogy ezt a divatos, de szépnek egyáltalán nem mondható formát elkerüljük.

A melléknévi igenév túlbuzjánzására rengeteg példát idézhetnék. Most csak néhány kirívó esetet említek az utóbbi néhány hét tévében elhangzott szövegeiből: „Ha az indulás időpontja meghatározott lesz, mindenkit kiértésítünk.” (Még jó, hogy nem így fejezte be a mondatot: „...mindenki kiértésített lesz.”) Helyesebben: „Amikor az indulás időpontja ismert lesz...”, de én azt is el tudtam volna fogadni, ha így kezdte volna a mondatát: „Amikor az indulás időpontja meg lesz határozva...” Egy másik alkalommal kitaszított, szerencsétlen sorsú nőkről beszélgettek. Első hallásra nem értettem, majd félreértettem, és csak harmadszorra fogtam föl, hogy mit is akart mondani a hivatásos beszélő: „Ez a szerencsétlen nő elátkozott.” Kit átkozott el?! Kiderült, hogy az „elátkozott” itt nem igei, hanem igenévi szerepben van jelen, tehát a mondat azt akarja jelenteni, hogy „Ez a szerencsétlen nő el van átkozva.”

Más baj is van a melléknévi igenevekkel. Amit még egy-két évtizeddel ezelőtt mindenki úgy mondott volna, hogy „Ez a mai gyerekekkel nem tanítható meg”, azt a rádió egyik műsorvezetője most így adta tudtunkra: „Ez a gyerekekkel nem megtanítható.” Egy értekezleten hallottam, hogy „Ez számomra nem elfogadható.” Számomra pedig ez a nyelvi sutaság nem fogadható el, vagy még szebben: elfogadhatatlan!

Horváth Géza

Robogamasina,

azaz a Megy a gőzös

Előrebocsátom, hogy tudatában vagyok a ténynek, miszerint privát problémám a népi komédiákért való nem rajongás. Nem tagadom, ez alkalommal engem is becsábított a moziba (naná, hogy multiplex, mi más?! – eltekintve egy-két, még „ezeknél” is jobban halódó intézmény létezésétől) a média és annak kampánya, hogy micsoda humoros tanyamovieban lehet része a nagyérdeműnek, egyszerűen frappáns megoldások, röhögőgörcsöt okozó poénok, sötét és még miegymás is.

Na, akkor vált gyanússá

a dolog, mikor (egy képzavarral élve) felvillant bennem a felismerés, hogy csupán öt, azaz 5 nézőt borít be a lépcsőfényes félhomályba a moziterem világításért felelős dolgozója. A film milyenségét illetően ekkor még azért viszonylag bizakodva tekintettem a reklámokon és spoilereken túli jövőbe. Egy méltán(?) népszerű pop-hiphop-akárcsi-csapat még közölte, hogy nehogy elfelejtsek minimum 0,5 liternyit leküldeni a csodás italból, amitől hűde üde leszek, azt meg már magamtól is illenék tudni, hogy a popkorn az „maszt

hev”, vagyis inkább „must eat” ebben a közegben.

Vége főcím, első rémület, hogy most ez itt mi lesz? Gondoltam, majd beledöcögünk a történetbe, de mint később rájöttem, olyan nem is igazán volt. Egy szójátékszerű poén még elfogadhatónak tűnt, de egy hét távlatából már arra sem emlékszem.

Keret történet az van, de minek. Bár, akkor még ennyi esemény sem szorult volna a vászonra fel. Egyik szálon hurcibálják a becses ereklyét vonatból ki, házba, ágyba, vízbe be. A másik

fősztorialkotóelem meg az ifjúság szerelme szeretne lenni. Nos, igazából egyik sem képes lekötni a nézőt úgy igazából, de ami már valóban tragikus az az, hogy együtt sem mennek semmire.

Azt hiszem, inkább nem is ecseletem tovább, hogy mi minden zajlik (bár ez jóindulatú túlzás ezen mozgókép esetében) a filmben. Pedig a benne szereplők már alakítottak nagyot... Kár, hogy a mai filmipar szennytengerét a magyar filmgyártás is támogatja, annak kiszáritási kísérletei helyett.

Dosek Ildikó

Blue Art: ...minden nemzedéknek

Összel volt éppen fél évtizede, hogy zselízi fiatalok megalapították a Blue Art polgári társulást, amely a kezdetekben azzal vált híressé, hogy képes volt olyan programokat – színházi előadásokat – szervezni, amelyek megtöltötték a kultúrház nézőterét. A szervezet felkarolta a Keep It Cool multikulturális fesztivált is. A társulás elnökeivel, Adamcsek Csabával beszélgettünk.

Öt éve vagytok jelen a nonprofit szférában. Milyen változásokat, előrelépést tapasztaltatok a harmadik szektor elfogadásában, támogatásában az elmúlt fél évtizedben?

A 2007-es év előtti időszakban szerencsétlen módon nem alakult ki párbeszéd a Város és a város területén működő civil szervezetek között. Szerencsétlen időszak volt ez, hiszen a Város befejeződött önmaga lehetőségeibe, a gazdaságilag erős éveket egyre zavarosabbak kezdték követni, nem volt lehetőség kulturális szintű megerősítésre. Négy évnél kellett eltelnie ahhoz, hogy Zselízen is megszűlessen az a hivatalos, törvényileg megszabott pályázati rendszer, amely lehetőséget ad minden szervezet számára, hogy pályázat útján támogatáshoz jusson. Ez az első lépés, amit a város a területén működő civil szervezetek felé tehet. Alapvető tény, ha minél több szervezet kap támogatást, annál több program valósulhat meg, ezáltal gazdagabbá, színesebbé téve a város életét.

Városunkban az utóbbi időben több civil szervezet jött létre. Hogyan érzékelitek a helyi politikai és társadalmi környezet változását ti, és mennyiben befolyásolja tevékenységeteket a többi polgári társulás. Gondolkodtok valamilyen partnerségben néhányval?

Társulásunk politikamentes. Elszomorít, hogy Zselízen még mindig működik a párt szinten való gondolkodás. Az erőltetett tenni akarás mellett ez a legnagyobb hiba. Keresni kellene a közös nevezőt, mindenben szem előtt tartva a polgárok és a város érdekeit. A személyeskedés, az oroszlánharok, a párttruccok, az egyéni támadások helyi szinten lebénítják városunk életét. Vészfél

ez, melyet sokkal nehezebb kezelni, mint azt gondolnánk. Ma egy kézfogás, mindenki számára sokkal könnyebb lehetne, mint holnap. Polgári társulások azért jönnek létre, hogy céljaikat, terveiket megvalósítsák. Az új szervezetek, melyekről én tudok, bizonyították, hogy a tenni akarás mellett a kitartás is fontos számukra. Munkájukhoz sok sikert kívánok. Nem zárkózunk el az együttműködéstől más helyi szervezetekkel. Sőt, fontosnak tartjuk, hogy a város területén működő civil szervezetek közös projekteket hozzanak létre. Társulásunk a Csemadok helyi alapszervezetével és Zselízi Hangok polgári társulással a 2008-as évre két közös programot szervez. A jövőre nézve ez a partnerség további gazdag kulturális rendezvények sorát indíthatja el.

Mik voltak a Blue Art eddigi történelmének legfontosabb mozzanatai, kik segítették leginkább a társulás működését?

2002 novemberében hatalmas energiával kezdtük meg munkánkat. Legfontosabb célunk az, hogy olyan projekteket hozzunk létre, melyek erősítik a kulturális életet városunkban. Programjaink megválasztásakor mindig szem előtt tartottuk, hogy azok minden generáció számára elérhetővé váljanak. Az első három évben a Színház Zselízen című projektünk hat állomása az egyik legfontosabb mozzanata társulásunknak. Teltházas rendezvények sorát sikerült megszerveznünk. Mellette 2003-tól társulásunk szervezi a Keep It Cool fesztivált, amely fiataloknak szóló multikulturális rendezvény. Ezenkívül sok sikeres festmény-, grafikai és fényképkiallítást szerveztünk fiatal zselízi művészek munkáiból. Ezeknél a rendezvényeknél szervezési szinten mindig összefűz egy csapat, amely segíti a társulásunk munkáját. Olyan fiatalokról van szó, akik a művészetben nem a lehetőséget látják az alkotáshoz, hanem a vágyat. Természetesen, ahhoz, hogy egy projektünk megvalósuljon, erős pályázati anyagot

kell készítenünk, aztán bizakodni, hogy pályázatunkat pozitívan bírálják el. Évek óta támogatóink között szerepel Nyitra Megye Önkormányzata és a magyarországi Nemzeti Kulturális Alap. 2007-ben először Zselíz Város is támogatta programjainkat. Nem utolsó sorban pedig azok a helyi vállalkozók, akik szívügyüknek érzik a kultúra ápolását városunkban.

Hagyományos rendezvényetek a Keep It Cool. A múltkor már esett szó lapunk oldalain arról, hogy merre fejlődhetne tovább, azóta esetleg körvonalazódott valami pontosabb?

A Keep It Cool 8. évfolyamának szervezését megkezdjük. Első lépésben megújult a fesztivál weboldala (www.KeepItCool.sk). Aki az oldalra látogat, leadhatja szavazatát a jövő évi főzenekarra. Terveink közt szerepel, hogy két

mint 2002-ben, amikor megalakultunk. A 2008-as évre négy komoly programot szervezünk. Vissza szeretnénk hozni, közös szervezésben a Csemadokkal a Színház Zselízen projektünket. Két napos színházi hétvégét tervezünk. Beindítottuk a www.kulturportal.sk oldalt. Ez egy kulturális, közéleti internetes portál, ahol a látogatók aktuális programokról, hírekről informálódhatnak. Ugyanakkor regisztráció után mindenki elmondhatja a véleményét, legyen az egy kulturális rendezvény, a biztonságérzet elvesztése városunkban vagy akár a kóborkutyák elszaporodásának problémája! Virtuális portál ez, ami Zselíz és a zselízi régió kulturális, társadalmi életéről szól. Ezért is lenne jó, ha minél többen regisztrálnának, és hozzászólásaikkal bővítenék az oldal tartalmát. Továbbá tavaszra tervezünk egy színházi előadást, őszre pedig a Keep It Cool fesztivál 8. évfolyamát.

Milyen jellegű gondokkal kell manapság megküzdönetek terveitek valóra váltásánál, milyen további lehetőségeket láttok arra, hogy a civil szervezetek körülményei javuljanak városunkban?

A legnagyobb gondunk az idő, túl sokat vállalni nem mindig célszerű. Azonban ha három havonta a munkánk mellett képesek vagyunk megszervezni 200-300 személyt megszólító rendezvényt, akkor tudjuk, hogy ennek van értelme és megteszünk mindent, hogy meg is valósítsuk őket. A Város részéről pozitív hozzáállás, hogy a civil szervezeteket partnerként kezdi kezelni, tudatosítva ezzel, hogy a szervezetek munkájukkal szintén a várost támogatják. A kölcsönösség köre ez, melynek gyümölcset Zselíz polgárai kapják meg. Épp ezért lenne jó, ha ez a kezdődő odafigyelés nem halványulna el, és kialakulna egy konstruktívabb kommunikáció a város és a területén működő szervezetek között. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a jövőnk előtt olyan jelent kell, hogy éljünk, hogy pár év múlva büszké lehessünk múltunkra.

Köszönöm.

Levický László

Rendeződik a város és a sportklub viszonya?

A múlt év derekán nagy visszhangot váltott ki a város és a városi sportklub közti tisztázatlan viszony kérdése. Nyáron több megbeszélés folyt annak érdekében, hogy a viszonyok és a klub jogállása tisztázódjék. Az egyikről lapunkban is beszámoltunk (ZsH, 2007. július-augusztus, 5. oldal), amelyen a jelenlevők – városvezetők, képviselők, ill. a sportklub vezetőse – megállapították, hogy több dokumentum is elveszett, amelyek a klub jogállását és a két szervezet jogviszonyát igazolják. Felmerült a követelés, hogy a

klub újítsa meg bejegyzését a minisztériumban, és a két fél kössön új szerződést az objektumok fenntartásáról a pénzügyi vonzatok tisztázása érdekében.

Megoldással annak a koncepciónak kellene szolgálnia, amely nemrég született meg a városháza berkeiben. A dokumentum tartalmazza az objektumok listáját, működésük infrastrukturális biztosításának módját, amely szerint a város biztosítja az ivóvízellátást, a pálya öntözését, a villamos energiát, a gázellátást és a víz-vezetést. Ezenkívül a város két

alkalmazottja – egy karbantartó és egy kertész – ellátja a terület, az épületek, a sportpályák és a zöldövezet karbantartását, a fűtést, a kaszálást, az öntözést, a pályák előkészítését, a takarítást, a mezek mosását és kiadását. Az objektumokat a város meghatározott időre adja kölcsön a sportklub részére, tehát a város ingyenesen használatba adja a területet a polgári társulás formájában működő klubnak. A Városi Sportklub általi további ideiglenes bérbeadást a város előzetes hozzájárulása feltételezi.

(sh)

Az osztályozott hulladék elszállításának időterve 2008 első félévében

Szódóról és Mikoláról: január 21-én, február 25-én, március 17-én, április 21-én, május 19-én és június 23-án.

A Kert, Hurban, Mező, Fr. Král', Orgona, Gorkij, Rövid, Csendes, Úttörő, Kossuth, Kherndl, Sacher, Patakparti, Fűzfa, Iskola, Štúr, Jesenský, SNP (a zselízi rész), Vásár és a Temető utcákból

január 22-én, február 26-án, március 18-án, április 22-én, május 20-án és június 24-én.

A Nálepka, Rózsa, Béke, Vasút, Hviezdoslav, Ady, Dózsa, Fučík, Schubert, Piac, Hársfa, Nefelejcs, Nyírfá, Akácfa, Tulipán, Nárcisz, Új, Posta, Sládkovič, Jilemnický, Garam, Jókai, Ötvös utcákból és a Szoroskából

január 23-án, február 27-én, március 19-én, április 23-án, május 21-én és június 25-én.

Az üzletekből:

január 24-én és 25-én, február 28-án és 29-én, március 20-án és 25-én,

április 24-én és 25-én, május 22-én és 23-án, június 26-án és 27-én.

Zselízi Városi Hivatal, környezetvédelmi és rekreációs részleg

Nyílt nap – lehetőség a jócselekedetre

Közeledik március, a könyv hónapja, a könyvtárak számára igen jelentős időszak. A Zselízi Városi Könyvtárban ebben az évben március 3-án lesz a már hagyományos nyílt nap. Ezen a napon ingyenes a könyvkölcsönzés és a beiratkozás. Ebben az évben emlékezzünk meg könyvtárunk megalakulásának 60. évfordulójáról, ezért ebből az alkalomból eltekintünk a büntetéstől azokkal az olvasóinkkal szemben, akik figyelmen kívül hagyták a kölcsönzési idő lejártát, és ezáltal vétettek könyvtárunk kölcsönzési rendje ellen.

Könyvtárunk ezúton kéri fel minden zselízi és vidéki, késésben levő olvasóját, hogy – mivel csak március 3-án lehet kihasználni a fent felkínált lehetőséget – személyesen vagy postán küldjék vissza a könyveket. Végezetül néhány olvasónk kezdőbetűi, akik többszöri figyelmeztetés után sem voltak hajlandók visszaszolgáltatni a könyveket: K. A. Lekérről, M. K. és B. A. Oroszkáról, Sz. K. Nagyölvédről, J. V. Nagysallórol, K. G. és Š. Y. Zselízlől. A könyvek a városi könyvtár tulajdonát alkotják, lehet, hogy más olvasóknak is szüksége van rájuk. Hajlandóságukat előre is köszönjük könyvtárunk többi 1200 olvasója nevében is.

Könyvtárunk

Nyílt nap volt a gimnáziumban

Mintaórák német és angol nyelvből, prezentáció a kivetítőn, beszélgetések szülőkkel és gyermekekkel – ilyen is volt január 30-án a helyi szlovák nyelvű gimnázium nyílt napja, illetve az iskola nyolcosztályos részlegének bemutatkozása. Első ízben azonban a négyéves irányzat is bekapcsolódott a rendezvénybe.

„A szülők kezdeményezésére történt így, hiszen a négyéves szak iránt nagy érdeklődést tapasztalunk, ezért különösebben nem kell reklámozniuk” – mondja Milan Bukoven igazgató, majd hozzáteszi: „A bemutatón kívül az érdeklődők megismerkedhettek alternatív oktatási tervünkkel is, amelyet 1998-ban vezettünk be, és az eltelt évtized alatt jó eredményeket értünk el. A látogatókat érdekelt a tornaterem, az étkező, de a nyelvoktatás is...”

A nyolcéves tanulmányi szak iránti érdeklődés nem felelt meg az elvárásoknak, kizárólag környékbeli szülők voltak, zselíziek nem. A négyéves szak esetében az érdeklődés meghaladta a várakozásokat.

(sh)

A zselízi tölgyek végzete?

Fenséges, öreg és beteg... ilyen a helyzet a Franz Schubert angolkertben, amely mellesleg Szlovákia kulturális emlékeinek a listáján is szerepel.

A tölgyek a park legértékesebb, legöregebb és legszebb fái közé tartoznak. Haldokolnak. Ennek oka a félparazita sárga fagyöngy nevű elősködő (*loranthus europaeus*), amely a tölgyeken gyorsan terjed és kiszáritja őket. Általában csak tölgyeken fedezhető fel. Ellentétben a fagyönggyel, ez a növény télen nem tartja meg a leveleit, a termése sárga, így ebben az évszakban ismerhető fel a legkönnyebben. A saját gyökereit befúrja a tölgyek ágaiba, és azokból nyeri a nedvességet és a fában rejlő tápanyagokat. Erős – akár néhány éves elősködés után a fák teljes koronája, de akár az egész gazdatest is kiszáradhat. Könnyen terjed. Az érett termések ragacsosak, könnyen megragadnak a fák alsóbb ágaikon, vagy a madarak által jutnak fáról fára.

A kétszázéves tölgyeink eszmei értéke meghaladja a néhány százezer koronát. Ökológiai, biológiai és esztétikai értékük felülbecsülhetetlen.

A sárga fagyöngy néhány év alatt tönkretesz több évtizednyi, évszázadnyi növekedést. Orvosolni ezt a problémát csak radikális megoldással lehet – el kell távolítani az egész ágat, melyen az elősködő jelen van. A csonkítással együtt veszik el a tölgyek szépsége is. De csak így, ezt a radikális eljárást alkalmazva reménykedhetünk abban, hogy a vén tölgyek hatalmas koronáját átjáró szellő az unokáinknak is mesélhessen az Esterházy család történelméről.

Gabriela Michlová

Szükség van a felújításra!

A Comenius Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium már egy éve a minisztérium válszára vár. A szél megrongálta a tornaterem bádorgborítását, így az építmény egy része teljesen védtelen maradt az időjárással szemben. Az épület állapota napról napra romlik, a talajburkolat tönkrement. A tető sürgősen felújításra szorul, különben az egész tornaterem tönkre-

Nyírára. Pénzbeli támogatást kértünk, mivel az iskola költségvetésében az ilyen esetekre nincs elkülönítve pénz, amihez nyúlhatnánk. Ezt követően a megyei hivatalból lejött két szakember, akik fel is mentek a tetőre, és belülről is megvizsgálták a tornatermet. Közös arra a szakvéleményre jutottak, hogy a tornaterem egész tetejét le kell cserélni. A javítás csak ideigle-

tettük, és eljuttattuk a megyei hivatal iskolaügyi osztályára. A megyei hivatal tanügyi osztálya jóváhagyta a kérvényünket. Ők is úgy látták, hogy tényleg nagyon rossz állapotban van a tornaterem, és szükség van a felújításra. Ezért a kérvényt továbbították a kerületi hivatalhoz. A kerületi hivatal juttatja a kérvényt a minisztériumba, mivel ilyen magas összeg esetén már a minisztérium jóváhagyására van szükség.

Mikor adták be a kérvényt?

– 2007. február 8-án adtuk be, mivel az volt az érdekünk, hogy ez a probléma mihamarabb megoldódjon, hiszen két iskola használja, a magyar és a szlovák gimnázium. Ezenkívül pedig, mikor a két iskolának nem volt rá szüksége, rendes bérleti szerző-

déssel kiadtuk a tornatermet különböző sportszervezeteknek vagy civil csoportoknak, akik ide jártak sportolni. Mindezek

miatt a kérvényünket eljuttattuk a megyére, a megyei hivatal eljuttatta a kerületre, a kerületi hivatal pedig továbbította a minisztériumba. Az oktatási minisztérium azóta sem adott semmi választ, hogy iktatták volna a kérvényünket, sem azt, hogy felejtjük el, mert nincs rá pénz. Semmit. Abszolút semmit! Ez a legfelháborítóbb!

A kérelem benyújtása után hetente telefonáltam, vagy személyesen mentem fel a kerületi hivatalba, hogy megtudjak valamit. De – sajnos – semmire sem jutottam. Kérelmünknek a minisztériumban nyoma veszett.

Voltak iskolabarátok, akik a kapcsolataikon, ismerőseiken keresztül megpróbálták segíteni az oktatási minisztériumban. Konkrétan Szigeti László is vette a fáradságot, és próbált közbenjárni. Zselízi lakosok is próbáltak segíteni, de – sajnos – ők sem tudtak ezen a „falon” keresztülhatolni. Azóta tönkrement a talajburkolat egy része is. Valamennyire segített a város polgármestere is, aki nek közbenjárására – átmeneti megoldásként – ponyva került a tornateremre, hogy ne ázzon be annyira. A minisztériumból továbbra sincs semmi válasz.

Péli Péter

A tornaterem egyik részében a tető beázott, a padlózat teljesen tönkrement **Foto: (ck)**

megy. A diákoknak és a környék sportolóinak szükségük van a tornateremre. **Megkérdeztük Cserba Katalint, a Comenius Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium igazgatónőjét, hogy mit tettek az ügy érdekében?**

– 2007. február 1-jén történt az eset. A vihar ledobta a bádorgtetőt. Azonnal hívtuk a tűzoltókat, és fényképeket készítettünk. Ők – amennyire tudták – bebiztosították a tetőt és a tornaterem környékét.

Az esetet azonnal jelentettük a megyei hivatal iskolaügyi osztályára telefonon, és fényképeket is küldtünk. Hívtunk szakembert, egy bádogost, hogy mérje fel a károkat, és mondja meg, hogy mennyiért tudná megjavítani. Tehát mi a javításnak azonnal hozzá akartunk fogni. A bádogos a megrongálódott tetőrész javítását legalább 80 000 koronára becsülte. Mi ezt azonnal írásban jelentettük

nes megoldás lenne, mivel a tető olyan állapotban van, hogy a következő hasonló erősségű szél a többi részét is nagymértékben megrongálná. Az ő javaslatukra született a döntés, hogy az egész tetőt le kell cserélni. Ezek után újabb szakembert kellett hívni, akinek hivatalos engedélye van az ilyen jellegű károk felmérésére. Felmérte a helyzetet, és ezt követően elkészítette a költségvetést. A tető megjavítása így csaknem 1 100 000 koronát venne igénybe. Ezt a szakvéleményt, a költségvetést, a kérvényt az erre vonatkozó előírások szerint elkészí-

A valaha szebb napokat látott tornaterem megsérült tetőszerkezetét ideiglenesen egy ponyvával takarták le. A javítás azonban elkerülhetetlen. **Foto: (ck)**

Rövidesen a nap 24 órájában lesz szolgálatos városi rendőr

Február elsejétől négy új taggal bővül a városi rendőrség gárdája. Ezt az a szerkezeti módosítás teszi lehetővé, amelyet a városi képviselő-testület január 17-ei ülésén hagyott jóvá. Ez Kovács József, a városi rendőrség parancsnoka szerint alapfeltétele annak, hogy a városi rendőrség állandó 24 órás szolgálatot teljesíthessen a városban. A részletekről a parancsnoknál érdeklődtünk.

– Munkába állásom után először is megismerkedtem a városi rendőrség lehetőségeivel, a munkabeosztással. Már jelentkezésem során az volt a feltételem, hogy amennyiben a város vezetősége 24 órás állandó rendőri szolgálatot szeretne, szükség lesz új rendőrökre. Ezt az elengedhetetlen követelményt a városi képviselő-testület januári rendkívüli ülésén teljesítette, így ennek következményeként február 1-jétől plusz 8 fővel működik a városi rendőrség. Ez a tény hozzájárulhat ahhoz, hogy hatékonyabban tudjuk végezni munkánkat. Az átszervezés azonban időt kíván, a folytonos szolgálatot május elején vezetjük be. Ez azt jelenti majd,

hogy éjjel-nappal, a nap 24 órájában lesz rendőri szolgálat. Ez a három hónap az új alkalmazottak kiképzésével telik el, akiknek

más hozzáállást kíván a városi rendőr részéről, és szerintem ezt a feladatot egy női rendőr remekül el tudná látni, hiszen a nők sok

kötélkében dolgoztak. Szerintem az optimális felállás az lenne, ha egyikük sem volna zselízi, hiszen vannak olyan helyzetek, amikor a lakossággal való személyes ismeretség hátrány.

A nyolc rendőr külön körzetet is kap, ezáltal emberközelségbe tudnak kerülni, és hatékonyabban tudják majd megoldani a felmerülő gondokat.

Továbbfejlesztik-e idén a kamerarendszert?

– A költségvetésben szerepel a kamerarendszer fejlesztése, számítások szerint két újabb kamerát tudnánk felszerelni. Az egyiket a kultúrház előtti kanyarban, a másik számára egyelőre keressük az ideális helyet, hogy a lehető

legnagyobb hatékonysággal tudjon dolgozni. Miután meglesz a négy kamera, megalapozottá válik a monitorok folytonos figyelése, vagyis megfigyelő személyzet alkalmazása.

Feldolgozta (ek)

egy specializált 3 hónapos tanfolyamot kell elvégezniük.

Elértük, hogy hölgytagja is legyen a városi rendőrségnek. Ennek külön oka van. A különböző kisebb kihágások megoldása, amikor nőkkel vagy gyermekekkel szemben kell fellépni, teljesen

mindent egész más hozzáállással oldanak meg, mint a férfiak. Másik pozitívumként értékelhetem, hogy két – úgymond – idegent is alkalmazhatunk. Ők „kész emberekként” érkeznek, hiszen szakképesítéssel rendelkeznek, korábban a vasúti rendőrség

Visszatér az Esterházy-cserépkályha

Nem, most nem az általános lakberendezési irányzatokról lesz szó, sokkal inkább arról a négy cserépkályháról, amelyet 1993-ban szállítottak el városunkból, az Esterházy-kastély padlásáról Pozsonyba. A szétszerelt cserépkályhákat az akkori műemlékvédelmi hivatallal együttműködve egy bizonyos Institoris nevű építésmérnök szállította el felújítás végett. A kályhákat ugyan nem rekonstruálták, ám lekonzerválva az egyik pozsonyi múzeumban helyezték letétbe. Polka Pál alpolgármester a januári képviselő-testületi ülésen tájékoztatta a képviselőket, hogy az egyik kályha, amelyet egy sas díszített, és amely valaha Schubert szobájában állt, kb. 80%-os épségben található. Épen maradt a sasdísz is, így felújításával a város jelentős erkölcsi történelmi értékhez juthat. A kályhák felújításáról és további sorsáról tájékoztatjuk olvasóinkat.

(ck)

Ügyfélkapcsolati iroda lesz a városházán

A városi hivatal lassú, de biztos lépésekben kap új formát és tartalmat. Január végén lecserélték a régi bejárati ajtót új, europrofil konstrukciós, fa-üveg kombinációs ajtókra. Rövidesen újabb meglepetés várja majd a lakosokat – ügyfélkapcsolati iroda létesül a városházán, melynek szervezési előkészületei jelenleg folynak. Az ügyfeleket egy összekapcsolt földszinti irodában fogadják majd. Ennek érdekében kisebb átépítés is várható. A lakosság széles körű tájékoztatást kap a helyi adók, a lakosság-nyilvántartás, a pénztári ügyletek és az anyakönyvi szolgáltatások terén.

(ic)

Városi információs rendszerünk lesz

Sokan és gyakran mutattak rá városunkban arra, hogy a turistákkal és véletlen látogatókkal szemben előzékenyebb hozzáállásra lenne szükség. Ennek egyik módja, ha az útkeresztveződésekben irányjelző táblákat helyezünk el a városban való könnyebb tájékozódás érdekében. Az önkormányzat, hogy kielégítse ezt a szükségletet, piackutatást végzett, és a beérkezett árajánlatok szerint tárgyalni kezdett az érsekújvári Ardsystem Kft-vel, amely információs és irányjelző táblák forgalmazásával foglalkozik. A vállalat két lehetőséget kínált fel a városnak; az első szerint felszereli a kívánt mennyiségű irányjelző táblát a városban, a város pedig megfizeti a megrendelést. A másik alternatíva szerint városi információs rendszert épít ki, azaz saját költségére szereli fel az irányjelző táblákat (ezen felül három köztéri vitrint a város térképével, 3 zárt információs táblát és 2 hivatali közleményekre szolgáló táblát), vállalja ezek gondozását, esetleges javítását, és ennek fejében a várossal kötött szerződés időtartama alatt (a javaslat 10 évre szól) használhatja a város területén található reklámfelületeket évi 10 000 korona bérleti díj fejében. A képviselők a második lehetőséget hagyták jóvá, amely biztosítja a táblarendszer problémamentes üzemeltetését, a közhasznú és reklámtáblák egyöntetűségét. A cég képviselője az önkormányzati testület előtt kijelentette, hogy a táblákat március végéig képes felszerelni.

(ek)

Zselíz – honnan/hová

Nemrég volt pont egy éve, hogy megtartottuk az új képviselő-testület első ülését. Tevékenységével azóta sok írásban foglalkoztak. A képviselők nagy része és a polgármester kijelentéseiben az eddigi munkát pozitívan értékelte. Jómagam inkább visszafogottan értékelek. Nem mintha pesszimista lennék, inkább realista. De talán nem is az a fontos, hogyan értékelik az elmúlt időszakot a képviselők, hanem hogy a lakosság észleli-e az előrelépés jeleit. Tudniillik eddig sokat tárgyaltunk, javasoltunk és határoztunk, de ennek hatása „az utcán” nem észlelhető, nem látható.

Sok írás foglalkozott azzal is, hogy miképp jutott ilyen rossz helyzetbe a város. Fontos leszögezni, hogy az ötvenmillió tartozás a kórház „hagyatékából” és egyéb túlkapások megbontották a város gazdasági egyensúlyát, és a 2007-es évi tevékenység e helyzet megoldására irányult.

Hagyjuk azonban a múltat a történetesekre, nézzünk inkább a jövőbe. Először egy kis bevezetés: kicsit csikorogva, de mégis megvalósult a polgármester elképzelése, hogy minden képviselő egy-egy területet felügyeljen a városi ügyintézésben. Szerencsére a képviselők különböző területen dolgoznak, ezért van esély az elképzelés megvalósítására (legalábbis ebben a választási időszakban). A gyakorlatra vetítve – a gazdasági részleget felügyelem, ezért a gazdálkodásra és a gazdaságra összpontosítok, és feleslegesen nem avatkozom bele a többi képviselő részlegébe.

A következőkben felvázolnám, hogy áll a város gazdálkodása.

Városunk az utóbbi években körülbelül évente 100 millió koronából gazdálkodik. (Úgy tűnik, hogy ez egy nagy összeg, de ez nem egészen így van.) És hogy jut ez a pénz a városi kasszába? Foglaljuk össze leegyszerűsítve és kerekítve a bevételek szerkezetét:

- a) a bevétel kb. 45%-át az adóhivatalok által begyűjtött és újra elosztott adók jelentik, amelyek elosztása egy speciális kulcs szerint történik;
- b) kb. 15%-a a helyi adókból és illetékekből származik;
- c) kb. 10%-a az ingatlanok eladásából és bérbeadásából, ill. a közigazgatási eljárási illetékekből folyik be;
- d) kb. 25%-át az alapiskolákra juttatott hozzájárulás alkotja;
- e) a fennmaradó részt a felvett hitelek, támogatások és pályázati összegek alkotják

És mi a helyzet a kiadásokkal?

Például az alapiskolák finanszírozására szánt összeget a gyermekek száma határozza meg, nagyságát a város nem tudja befolyásolni, a pénz csak átfolyik a számláján – részletenként, az államtól az iskolák felé.

A fennmaradó 75%-ot a város saját szükségleteire fordítja – a hitelek törlesztésére, a hivatalnokok, a városi rendőrség béreire, az épületek fenntartására, az óvodák fenntartására, a hulladékgyűjtésre, az utak, járdák javítására, a közvilágításra, a szervezetek és klubok működési költségeire, amelyek a várostól dotációt kapnak, valamint a könyvtár fenntartására, az újságra és egyéb célokra. A bevételek egy része a város fejlesztésére fordítható.

Vajon a város jól végzi ezeket a tevékenységeket? Hogyan tovább? Hogyan lehetne jobban működni? Mit tegyünk, hogy néhány év leforgása alatt rendbe hozzuk városunkat? Hogyan használjuk fel a pénzt, ha találunk a költségvetésben tartalékokat, illetve egyéb forrásokat?

Nem említeném most az europrojektumokat – erről talán valaki más tájékoztat majd.

Nézetem szerint egyrészt hatékonyabban

Interpellációk elméletben és gyakorlatban

Érdeklődéssel kísértük figyelemmel a zselízi városi képviselő-testület januári ülését, különös tekintettel az interpellációkra. Ezzel kapcsolatban ugyanis már korábban vita alakult ki, elsősorban az interpellációk megalapozottságát illetően az önkormányzati szerkezet jelen formájában. Hogy a kérdés inkább elméleti, mintsem gyakorlati szinten rezonál, arról az is tanúskodik, hogy a januári ülés elején a képviselők javasolták, majd megszavazták, hogy az interpelláció napirendi pontként szerepeljen, ám később egyikük sem használta ki a lehetőséget.

Pavel Bakonyi polgármester: „A tárgyalási rendtartás szerint az interpelláció kérdést jelent. A képviselő kérdést tesz fel, miközben a kérdezettek körét az előírás pontosan meghatározza: a polgármester, az alpolgármesterek, az előljáró, a koordinátorok, a városi vállalatok és szervezetek igazgatói és a képviselő kollégák. A kérdést tehát nem lehet csak úgy általánosságban feltenni, valahogy így kell szólnia – kérdezem őt vagy őt egy bizonyos ügy intézésének módjáról, előrehaladottságáról stb. Ami a múltban interpellációként elhangzott, nagyrészt a vitába tartozott. Összefoglalva: egy határozat teljesítéséről lehet általa informálódni. Ebből is világos, hogy az interpelláció az ellenzéki képviselő eszköze, aki más módon nem tudott információt szerezni. Az interpelláló képviselőnek azt is jeleznie kellene, milyen módon próbált sikertelenül tájékozódni. A jelenlegi felépítésben olyan paradox helyzet is kialakulhat, hogy a képviselő saját magát interpellálja.” A fentiek fényében különös figyelemmel kísérjük majd az interpellációkat a közeljövőben.

(ek)

kell gazdálkodnunk a meglévő eszközökkel (szigorúbban felügyelni és felosztani a pénzt az egyes költségvetési fejezetek szerint, és takarékoskodni, ahol lehet), másrészt igyekeznünk kell több pénzt bevonni a költségvetésbe. **De hogyan?** Valószínűleg ez a legnehezebb út, de meggyőződésem, hogy az egyik legjobb: **emelni a foglalkoztatási rátát a városban, új munkahelyeket teremteni.** Ha 500 új munkalehetőséget tudnánk teremteni, reális lehet az az elképzelés, hogy néhány éven belül ismét nyolcezer fölé emelkedik a város népessége. Ehhez szükségünk lenne 2–3 középnyagúságú befektetőre, akik fiatalokat foglalkoztatnának, például azokat, akik egyébként Magyarországra járnak dolgozni. (Tájékoztatásul: 1991-ben városunknak 8373, 2005-ben csupán 7486 lakosa volt.) Ha ezer fővel emelnénk városunk lakosainak számát, az 6 millió koronával nagyobb jövedelmet eredményezne a városkasszában (az a) pontban megfogalmazott számlálási kulcs alapján). Ehhez hozzáadódik az új cégek építése, lakások és házak építése az alkalmazottak számára – ez újabb bevételeket generál. A lakosság számának növekedésével jár az iskolások számának növekedése is, aminek következtében megnő az állami hozzájárulás a helyi iskolákra. És nem utolsósorban: több lakos nagyobb vásárlóerőt képvisel, a kereskedők többet adnak el, ezáltal csökkenthetik az árakat. Hatékonyabb lehet a közvilágítás, több rendőr lehet az utcákon, aminek következtében javul a közrend és -biztonság. Megváltozik a lakosság szerkezete a fiatalabb és aktív korosztály javára, stb. ...

Vajon ez csak mese, vagy valóság lehet? Az a célom, hogy ez a jövőképmegvalósuljon.

Martosy Péter

Zselízi

93701@pobox.sk

Hírmondó

IX. évfolyam, 2008. február

Városi újság

ára: 10,- korona

A tartalomból

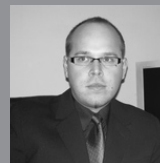
Májustól állandó, 24 órás
szolgálatot tart a városi ren-
dőrség. Kovács József paran-
csnokkal beszélgetünk.

3. old.

Éppen egy éve, hogy a
vihár megrongálta a magyar
gimnázium tornatermét. Mi
történt azóta?

4. old.

Öt éve működik a Blue Art
polgári társulás. Hogy látják a
társulás tagjai városunkat és
kulturális életét? Adamcsek
Csaba elnököt kérdeztük.

6. old.

Nem választották meg a főellenőrt

A 13. rendes önkormányzati ülés január 31-én egyben valamelyest rendkívüli is volt, mégpedig a program gyors lefolyása miatt. A képviselők két és fél óra leforgása alatt tárgyalták meg az aktuális kérdéseket. Bevezetőben a főellenőrválasztás volt terítéken. Mindössze egy érdeklődő akadt a főellenőri posztra, akit azonban a képviselők titkos szavazással nem választottak meg. A testület jóváhagyott egy ingatlaneladást egy helybéli kérvényezőnek, aki már hosszú évek óta használja az ingatlant. Jóváhagyta a város és a Szlovák Államvasutak előszerződését tárgyi teher létesítéséről egy helybéli ingatlanra a vasút melletti terület csatornázása kapcsán. A terület egy része a vasút tulajdona, amely beleegyezett az építési engedély kiadásába, csupán azt kérte, hogy később egy szerződés szülessen a tárgyi teherről. A képviselők foglalkoztak a városi információs rendszer kialakításának kérdésével. A kültéri irányjelző táblák elhelyezésének módját jóvá is hagyták. Az árajánlatok alapján a városi hivatal az érsekújvári Ardsystem Kft-vel tárgyalt a táblák telepítéséről, amelynek képviselője tájékoztatta a testületet az információs táblák kihelyezésének lehetőségeiről és határidejéről. Elmondta, hogy a táblák március végéig a helyükre kerülhetnek. A képviselők jóváhagyták a Nausika Kft. kérvényéről. Ennek értelmében ez év végéig meghosszabbították a helyi orvosokból alakult vállalat bérleti szerződését a kórház hagyatékából származó laboratóriumi felszerelés használatára. Jóváhagyták a városi rendőrség régi Škoda Fabia Combi típusú személygépkocsijának eladását azzal a kikötéssel, hogy a becsló által meghatározott összeg képezze a minimális kikiáltási árat. A vita során a városatyák a kastély cserépkályhájának hazaszállításának lehetőségeiről, az új városi szolgálati gépkocsira érkezett árajánlatokról és a Béke utcai kazánház melletti garázsok sorsáról beszéltek, amelyeket valószínűleg fel kell számolni a kazánház biomassza-üzeműre történő átépítése miatt.

(ek)

A januári önkormányzati ülésen a képviselők főellenőrt választottak volna. A választás titkos szavazással történt. 9 szavazatból 8 volt érvényes, és csak egy képviselő voksolt igennel az egyetlen jelentkező megválasztásának kérdésében. Az sikertelen választás egyik oka az volt, hogy a községek, amelyeknél a jelentkező már végez főellenőri tevékenységet, nem kötöttek egymással szerződést, bár a törvény ezt megköveteli.

Foto: (ek)

Gubík Ági díjnyertes lett a Magyar Filmszemlén

A zselízi Gubík Ági nyerte el a 39. Magyar Filmszemle legjobb női alakításáért járó díját Till Attila: Pánik című filmjében nyújtott játékaért. A filmben egy sikeres menedzsért alakít, akin kitör a pánikbetegség, ezért bevonul egy klinikára. Ez volt Ági magyarországi filmes bemutatkozása, Szlovákiában és Csehországban már forgatott az utóbbi években. Idén három filmet mutatnak be szereplésével: az egyik a Malé oslavy, amelyben Bolek Polívkával játszik, a másik a Pokoj v duši, amelynek főszerepét Mokos Attila játssza, a harmadik pedig a Keep Smiling, amelyben főszerepet kapott, és amelyben Milan Mikulčík oldalán játszik. Ági, gratulálunk és büszkéek vagyunk Rád!

(ck)

